

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Komise	
2006/C 305/01	Směnné kurzy vůči euru	1
2006/C 305/02	Informace o stížnosti č. 2005/4347	2
2006/C 305/03	Souhrnné informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 1595/2004 ze dne 8. září 2004 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podporu malým a středním podnikům působícím v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu na trh ⁽¹⁾	3
2006/C 305/04	Povolení státních podpor v rámci ustanovení článků 87 a 88 Smlouvy o ES — Případy, k nimž Komise nevznáší námitku ⁽¹⁾	8
2006/C 305/05	Sdělení Komise podle postupu stanoveného v čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 — Uložení závazku k zajištění veřejných služeb v souvislosti s pravidelnou leteckou dopravou v Itálii ⁽¹⁾	13
2006/C 305/06	Pokyny ke konečnému použití „pro průmyslové zpracování“ pro uplatnění některých tarifních kvót pro výrobky rybolovu pocházející z Norska a z Islandu ⁽¹⁾	16
2006/C 305/07	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ č. COMP/M.4455 – Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/08	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ č. COMP/COMP/M.4449 – KKR/SIF (Tarkett)) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/09	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ č. COMP/M.4239 – Plastic Omnium/Inopart) ⁽¹⁾	18

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

Kontrolní úřad ESVO

2006/C 305/10	Sdělení Kontrolního úřadu ESVO o spolupráci mezi Kontrolním úřadem ESVO a soudy států ESVO při použití článků 53 a 54 Dohody o EHP	19
2006/C 305/11	Oznámení norských orgánů týkající se regionálně odlišených příspěvků na sociální zabezpečení — Kontrolní úřad ESVO rozhodl nevznášet námitky vůči oznámenému opatření	32
2006/C 305/12	Prahové hodnoty v oblasti veřejných zakázek	33
2006/C 305/13	Sdělení Kontrolního úřadu ESVO o neformálním poradenství v záležitostech nových otázek, které vyvstanou v souvislosti s konkrétní aplikací článků 53 a 54 Dohody o EHP (informační dopisy)	34
2006/C 305/14	Schválení státní podpory podle článku 61 Dohody o EHP a čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem — Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO nevznášet námitky	38
2006/C 305/15	Výzva k podání připomínek podle čl. 1 odst. 2 části I Protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem týkající se státní podpory s ohledem na uplatňování článku 3 norského zákona o navrácení DPH	39

II Přípravné akty

.....

III Oznámení

Komise

2006/C 305/16	Výzva určená jednotlivcům za účelem vytvoření databáze budoucích nezávislých odborníků, kteří mají pomáhat útvarům Komise s plněním úkolů v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace	52
2006/C 305/17	Výzva určená organizacím, aby navrhly seznamy budoucích nezávislých odborníků, kteří mají pomáhat útvarům Komise s plněním úkolů v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace	54

I

(Informace)

KOMISE

Směnné kurzy vůči euro ⁽¹⁾

13. prosince 2006

(2006/C 305/01)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,3265	SIT slovinský tolar	239,68
JPY japonský jen	155,34	SKK slovenská koruna	34,775
DKK dánská koruna	7,4534	TRY turecká lira	1,8919
GBP britská libra	0,67280	AUD australský dolar	1,6811
SEK švédská koruna	9,0407	CAD kanadský dolar	1,5273
CHF švýcarský frank	1,5951	HKD hongkongský dolar	10,3094
ISK islandská koruna	91,76	NZD novozélandský dolar	1,9172
NOK norská koruna	8,1520	SGD singapurský dolar	2,0421
BGN bulharský lev	1,9558	KRW jihokorejský won	1 223,76
CYP kyperská libra	0,5781	ZAR jihoafrický rand	9,2630
CZK česká koruna	27,880	CNY čínský juan	10,3819
EEK estonská koruna	15,6466	HRK chorvatská kuna	7,3579
HUF maďarský forint	253,48	IDR indonéska rupie	12 031,36
LTL litevský litas	3,4528	MYR malajsijský ringgit	4,7018
LVL lotyšský latas	0,6973	PHP filipínské peso	65,536
MTL maltská lira	0,4293	RUB ruský rubl	34,7980
PLN polský zlotý	3,8008	THB thajský baht	46,783
RON rumunský lei	3,4247		

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Informace o stížnosti č. 2005/4347

(2006/C 305/02)

Dne 18. října 2006 Komise zaslala Itálii další úřední oznámení ohledně stížnosti č. 2005/4347. Podrobnější popis je k dispozici v italské verzi na internetové adrese:

http://ec.europa.eu/community_law/complaints/multiple_complaints/doc/2-2005-4347_it.pdf

Souhrnné informace sdělené členskými státy o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 1595/2004 ze dne 8. září 2004 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podporu malým a středním podnikům působícím v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu na trh

(Text s významem pro EHP)

(2006/C 305/03)

Podpora číslo: XF 5/06

Vysvětlující poznámky: Na základě dekretu č. 43/2006 estonského ministra zemědělství se náhrada uděluje uznaným organizacím producentů za část nákladů na zahájení činnosti a správní náklady. V rámci vnitrostátního rozpočtu se na tuto náhradu poskytuje podpora 2 450 000 EEK (156 584 EUR). Organizace producentů uznané na základě zákona o organizaci trhu v oblasti rybolovu (Kalandusturu korraldamise seaduse) v průběhu předcházejícího kalendářního roku mohou žádat o tuto podporu

Členský stát: Estonská republika

Název režimu podpor: Podpora na zahájení činnosti sdružení produktů rybolovu

Právní základ: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 43, „Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord“

Roční výdaje plánované v rámci režimu: V rámci režimu se organizacím producentů poskytuje podpora na zahájení činnosti ve výši 2 450 000 EEK (156 584 EUR)

Maximální míra podpory: Podpora na zahájení činnosti se poskytuje čl. 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2792/1999 o pravidlech a podmínkách pro strukturální pomoc Společenství v odvětví rybolovu (Úř. věst. L 337, 30.12.1999, s. 10 – 28). V souladu s tímto nařízením je maximální míra podpory na zahájení činnosti a správní výdaje 60 % v prvním roce, 40 % v druhém roce a 20 % v třetím roce, ale ne více než 3 %, 2 % nebo 1 % z celkové hodnoty produktů členů organizace

Datum provedení: Žádosti se mohou podávat od 8. května. Příslušný orgán (Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA) – Estonský výbor pro zemědělské registry a informace) má 40 dní od obdržení žádosti na jejich vyřízení a následné vyplacení náhrady

Doba trvání režimu podpory: Doba trvání režimu podpory: do 31. prosince 2006

Cíl podpory: Cílem podpory je pomoci MSP prostřednictvím náhrady části nákladů na zahájení činnosti a na správní výdaje.

Režim podpory se řídí článkem 13 nařízení Komise (ES) č. 1595/2004, způsobilé náklady jsou náklady na zahájení činnosti a správní výdaje stanovené v čl. 4 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 908/2000 o pravidlech pro výpočet podpor,

které členské státy poskytují organizacím producentů v odvětví rybolovu a akvakultury (Úř. věst. L 105, 2.5.2000, s. 15 – 17)

Dotčené (á) hospodářsk (á) odvětví: Rybolov a akvakultura

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Internetová adresa:

<https://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1017124>

Podpora č: XF 8/06

Vysvětlující poznámky: Podle nařízení Ministerstva zemědělství Estonské republiky č. 81 z roku 2006 se poskytuje částečné vyrovnání na úrok z dlouhodobých úvěrů (se lhůtou splatnosti delší než jeden rok) od úvěrových nebo finančních institucí nebo na úrok splácený v rámci splátek finančního leasingu, které producent produktů rybolovu sjednal s cílem rozvíjet chov ryb, vnitrozemské rybolovné činnosti nebo rybářské přístavy a které producent produktů rybolovu splatil v roce předcházejícím roku podání žádosti o úrokový příspěvek. Státní rozpočet poskytuje na uvedené vyrovnání 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR), které se přidělují všem žadatelům na poměrném základě, založeném na procentních bodech úroku splaceného žadatelem v předešlém kalendářním roce. Tento příspěvek je dostupný pro malé a střední podniky, které mají pro rok 2006 profesní licenci k rybolovu, působí v akvakultuře nebo vlastní rybářský přístav

Členský stát: Estonská republika

Název režimu podpory: „Postup, kterým se žádá o úrokový příspěvek pro producenty produktů rybolovu a kterým se vyřizují příslušné žádosti“

Právní základ: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 81, „Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord“

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory: Režim podpory stanoví podporu producentům produktů rybolovu ve výši 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR)

Maximální míra podpory: Maximální míra podpory se stanoví na konci kola přihlášek vyhláškou vydanou ministerstvem zemědělství. Částka podpory se stanoví úměrně částce úroku, kterou žadatelé splatili v roce 2005 v případě dlouhodobých úvěrů nebo jako součást splátek finančního leasingu. Částka poskytnuté podpory dosahuje až deseti procentních bodů

Datum uskutečnění: Kolo přihlášek končí 24. srpna 2006 a příslušný orgán (Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet – Úřad zemědělských registrů a informací) má na vyřízení žádostí lhůtu 45 pracovních dnů od uvedeného data, po jejímž uplynutí se vyplatí příspěvek

Doba trvání režimu podpory: Doba trvání režimu podpory: do 31.12.2006

Cíl podpory: Cílem podpory je pomoci malým a středním podnikům prostřednictvím úplného nebo částečného vyrovnání na úroky zaplacené v roce 2005 u dlouhodobých úvěrů (se lhůtou splatnosti delší než jeden rok) nebo jako součást splátek finančního leasingu.

Režim podpory je založen na článku 9 a článku 11 (nařízení Komise (ES) č. 1595/2004); způsobilé výdaje jsou zaplacené úroky z dlouhodobých úvěrů nebo jako součást splátek finančního leasingu

Dotčené odvětví: Vnitrozemský rybolov, akvakultura a vlastníci rybářských přístavů

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Internetová adresa:

<http://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1046970>

Podpora č.: XF 9/06

Členský stát: Finsko

Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory: Pro Kala ry

Právní základ: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku: Na uskutečnění projektu propagační kampaně se přiděluje maximálně 80 000 EUR

Maximální míra podpory: Až 100 % způsobilých nákladů

Datum uskutečnění: Nejdříve dne 4. srpna 2006

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory: Červen 2008

Cíl podpory: Cílem je podpořit odbyt ryb v odvětví hotelů, restaurací a stravovacích služeb. Cílem podpory je zvýšení spotřeby ryb, čímž by se zlepšily provozní podmínky podniků v celém odvětví

Uvedte, který z článků (články 4 až 12) se použije a způsobilé náklady kryté režimem nebo jednotlivou podporou: Článek 7 nařízení (ES) č. 1595/2004 (článek 14 nařízení (ES) č. 2792/1999 a příloha III bod 3 uvedeného nařízení).

Způsobilé náklady zahrnují náklady na provádění kampaní a seminářů v odvětví pohostinství v rámci plánu projektu propagační kampaně

Dotčená odvětví: Tento režim se vztahuje na odvětví rybolovu jako celek

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Adresa internetových stránek:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Internetové stránky ministerstva se v současnosti upravují

Podpora č.: XF 10/06

Členský stát: Finsko

Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory: Suomen Kalakauppiasliitto ry

Právní základ: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku: Na uskutečnění projektu propagační kampaně se přiděluje maximálně 15 000 EUR

Maximální míra podpory: Až 100 % způsobilých nákladů

Datum uskutečnění: Nejdříve dne 4. srpna 2006

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory: Červen 2008

Cíl podpory: Cílem je podpořit odbyt ryb v odvětví restaurací a prodeje ryb. Cílem podpory je zvýšení spotřeby ryb, čímž by se zlepšily provozní podmínky podniků v celém odvětví

Uvedte, který z článků (články 4 až 12) se použije a způsobilé náklady kryté režimem nebo jednotlivou podporou: Článek 7 nařízení (ES) č. 1595/2004 (článek 14 nařízení (ES) č. 2792/1999 a příloha III bod 3 uvedeného nařízení).

Způsobilé náklady zahrnují náklady spojené se soutěží o nejlepší rybí pult v severských zemích v souladu s plánem projektu propagační kampaně

Dotčená odvětví: Tento režim se vztahuje na odvětví rybolovu jako celek, zejména na uvádění na trh.

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Adresa internetových stránek:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Internetové stránky ministerstva se v současnosti upravují

Podpora č.: XF 11/06

Členský stát: Finsko

Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory: Pro Kala ry

Právní základ: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarvioissa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettua alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtioneuvoston päätöksiä (688/2001)

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku: Poskytuje se jednorázová podpora ve výši maximálně 8 000 EUR

Maximální míra podpory: Až 100 % způsobilých nákladů

Datum uskutečnění: Nejdříve dne 4. srpna 2006

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory: Prosinec 2006

Cíl podpory: Podpora internacionalizace zaměstnanců malých a středních podniků a dalších pracovníků daného odvětví (studijní cesta na Island)

Uvedte, který z článků (články 4 až 12) se použije a způsobilé náklady kryté režimem nebo jednotlivou podporou: Článek 7 nařízení (ES) č. 1595/2004 (článek 14 nařízení (ES) č. 2792/1999 a příloha III bod 3 uvedeného nařízení).

Způsobilé náklady zahrnují všeobecné náklady na organizaci cesty: náklady na vedoucího studijní cesty a na tlumočnicka, pronájem autobusu, honoráře za přednášky, pronájem zasedacích místností a další služby pro všechny účastníky.

Podpora se nevztahuje na individuální cestovní náklady účastníků studijní cesty. Podpora se rovněž nevztahuje na provozní náklady příjemce podpory

Dotčená odvětví: Tento režim se vztahuje na odvětví rybolovu jako celek

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Adresa internetových stránek:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Internetové stránky ministerstva se v současnosti upravují

Podpora č.: XF 12/06

Vysvětlující poznámky: V rámci přechodného procesu v souvislosti s loďstvem rybářských kutrů v Severním moři se ministr zemědělství, přírody a jakosti potravin rozhodl zahájit zkušební projekty „šetrnějšího rybolovu“. V rámci těchto pilotních projektů uskutečňují rybáři po dobu nejvýše 3 měsíců za vědeckého dohledu experimenty v oblasti energeticky účinnějších, udržitelných a selektivnějších metod rybolovu. Na tento zkušební projekt se neplánuje poskytnutí subvence, pokud jde o investice na vybavení, například na síť, lodní výstroj, motory, nebo pokud jde o investice, které přímo souvisejí s rybolovnými činnostmi plavidla. Subvence, kterou mají poskytnout státní orgány, sestává z poskytnutí záruky velitelům/vlastníkům plavidel, kteří se uvedeného zkušebního projektu účastní

Členský stát: Nizozemsko

Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory: Podpora se poskytne Federaci rybářských spolků (Federatie van Visserijverenigingen), hlavnímu vykonavateli zkušebnímu projektu „šetrnější rybolov/rybolov prostřednictvím sítí vlečených pomocí výložníků na bocích plavidla (outrigging)“

Právní základ: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku: Jednorázově nejvýše 150 000 EUR, přičemž je 1/5 této částky vyhrazena na vědecko-technický dohled

Maximální míra podpory: Maximální výše podpory ve prospěch vykonavatelů projektu společně s náklady na vědecký dohled činí 150 000 EUR, přičemž na vědecký dohled připadá nejvýše 30 000 EUR

Datum uskutečnění: Od 14. srpna 2006

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory: Zkušební projekt trvá do října 2006. Očekává se, že platba se uskuteční v listopadu – prosinci 2006

Cíl podpory: Cílem činností, které uskutečňují rybářské společnosti v rámci projektu „šetrnější rybolov/přizpůsobení lovných zařízení“, je získat zkušenosti v oblasti metod rybolovu, které dosud nebyly v Nizozemsku uplatňovány. Jde o experimenty, které by mohly být alternativou tradičního rybolovu pomocí vlečných sítí a mohly být uplatňovány v daném odvětví v širším měřítku. Investiční rizika byla důvodem, proč podniky až dosud nevynakládaly na nové metody rybolovu prostředky. V současnosti, kdy se státní orgány v rámci přechodu loďstva rybářských kutrů v Severním moři na energeticky účinnější, udržitelné a selektivnější metody rybolovu hodlají krátkodobě zaručit ve prospěch rybářů, kteří dané zkoušky provedou, jsou příslušní rybáři připraveni zkušební projekt uskutečnit. V rámci zkušebnímu projektu provede po omezenou dobu (od srpna do října 2006) skupina pěti rybářů, kteří jsou členy Federace rybářských spolků, experimenty s plovoucími lovnými zařízeními, která jsou provozována mimo mořské dno. Příznivě se tak ovlivní odlov podměračných ryb a jakost ryb. Provádějí se rovněž zkoušky s dalšími kruhovitými výztuhami a úpravami výložníků, což má kromě nižšího odporu za následek i menší narušení mořského dna.

Zkušební projekt by měl přinést poznatky o možných úsporách nákladů a snížení výmětů. Mělo by z něho též vyplýnout, jakým způsobem lze omezit narušení dna moře

Příslušné články nařízení č. 1595/2004: Poskytování záruky účastníkům zkušebnímu projektu vychází z článku 4 nařízení č. 1595/2004, který odkazuje na článek 15 nařízení o finančním nástroji pro orientaci rybolovu (dále jen „FNOR“). Článek 15 stanoví, že členské státy mohou podporovat časově omezené činnosti společného zájmu se širším rozsahem, než mají činnosti běžně vykonávané soukromými podniky. Podle FNOR jsou tyto činnosti prováděny za přispění samotných příslušníků oboru nebo jsou prováděny organizacemi, které jednájí jménem

producentů, nebo jinými organizacemi, jež byly uznány řídicím orgánem a přispívají k dosažení cílů společné rybářské politiky

Dotčené hospodářské odvětví/dotčená hospodářská odvětví: Podpora pro rybáře činné v odvětví mořského rybolovu

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Internetová adresa:

www.hetlnvloket.nl. Doporučuje se použít vyhledávací funkci

Jiné informace:

Kontaktní osoba: Ředitelství pro rybolov, pan Frans Vroegop

Podpora č.: XF 13/06

Vysvětlující poznámky: V rámci přechodného procesu v souvislosti s loďstvem rybářských kutrů v Severním moři se ministr zemědělství, přírody a jakosti potravin rozhodl zahájit zkušební projekty „šetrnějšího rybolovu“. V rámci těchto pilotních projektů uskutečňují rybáři po dobu nejvýše 3 měsíců za vědeckého dohledu experimenty v oblasti energeticky účinnějších, udržitelných a selektivnějších metod rybolovu. Na tento zkušební projekt se neplánuje poskytnutí subvence, pokud jde o investice na vybavení, například na sítě, lovní výstroj, motory, nebo pokud jde o investice, které přímo souvisejí s rybolovnými činnostmi plavidla. Subvence, kterou mají poskytnout státní orgány, sestává z poskytnutí záruky velitelům/vlastníkům plavidel, kteří se uvedeného zkušebnímu projektu účastní

Členský stát: Nizozemsko

Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory: Podpora se poskytne Nizozemskému rybářskému svazu (Nederlandse Vissersbond), hlavnímu vykonavateli zkušebnímu projektu „šetrnější rybolov/rybolov prostřednictvím sítí vlečených pomocí výložníků na bocích plavidla (outrigging)“

Právní základ: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku: Jednorázově nejvýše 150 000 EUR, přičemž je 1/5 této částky vyhrazena na vědecko-technický dohled

Maximální míra podpory: Maximální výše podpory ve prospěch vykonavatelů projektu společně s náklady na vědecký dohled činí 150 000 EUR, přičemž na vědecký dohled připadá nejvýše 30 000 EUR

Datum uskutečnění: Od 14. srpna 2006

Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory: Zkušební projekt trvá do října 2006. Očekává se, že platba se uskuteční v listopadu-prosinci 2006

Cíl podpory: Cílem činností, které uskutečňují rybářské společnosti v rámci projektu „šetnější rybolov/rybolov prostřednictvím sítí vlečených pomocí výložníků na bocích plavidla (outrigging)“, je získat zkušenosti v oblasti metod rybolovu, které dosud nebyly v Nizozemsku uplatňovány. Jde o experimenty, které by mohly být alternativou tradičního rybolovu pomocí vlečných sítí a mohly být uplatňovány v daném odvětví v širším měřítku. Investiční rizika byla důvodem, proč podniky až dosud nevynakládaly na nové metody rybolovu prostředky. V současnosti, kdy se státní orgány v rámci přechodu loďstva rybářských kutrů v Severním moři na energeticky účinnější, udržitelné a selektivnější metody rybolovu hodlají krátkodobě zaručit ve prospěch rybářů, kteří dané zkoušky provedou, jsou příslušní rybáři připraveni zkušební projekt uskutečnit. V rámci zkušebnímu projektu vyzkouší po omezenou dobu (od srpna do října 2006) skupina čtyř rybářů, kteří jsou členy Nizozemského rybářského svazu, v Nizozemsku novou metodu rybolovu prostřednictvím sítí vlečených pomocí výložníků na bocích plavidla. Jde o metodu rybolovu, jež je alternativou rybolovu pomocí vlečných sítí, protože se při ní ryby loví pomocí „dokonalých“ plováků a síť je – na rozdíl od tzv. rybolovu pomocí běžných plováků nebo pomocí zdvojených vlečných sítí s rozpěrnými deskami – upevněna přímo na tyto plováky. Kromě úspory nákladů je důležitou součástí projektu, jenž má být uskutečněn, snížení počtu výmětů

Příslušné články nařízení č. 1595/2004: Poskytování záruky účastníkům zkušebnímu projektu vychází z článku 4 nařízení č. 1595/5004, který odkazuje na článek 15 nařízení o finančním nástroji pro orientaci rybolovu (dále jen „FNOR“). Článek 15 stanoví, že členské státy mohou podporovat časově omezené činnosti společného zájmu se širším rozsahem, než mají činnosti běžně vykonávané soukromými podniky. Podle FNOR jsou tyto činnosti prováděny za přispění samotných příslušníků oboru nebo jsou prováděny organizacemi, které jednají jménem producentů, nebo jinými organizacemi, jež byly uznány řídicím orgánem a přispívají k dosažení cílů společné rybářské politiky

Dotčené hospodářské odvětví/dotčená hospodářská odvětví: Podpora pro rybáře činné v odvětví mořského rybolovu

Název a adresa orgánu poskytujícího podporu:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Internetová adresa:

www.hetlnvloket.nl. Doporučuje se použít vyhledávací funkci

Jiné informace:

Kontaktní osoba: Ředitelství pro rybolov, pan Frans Vroegop

Povolení státních podpor v rámci ustanovení článků 87 a 88 Smlouvy o ES

Případy, k nimž Komise nevznáší námitku

(Text s významem pro EHP)

(2006/C 305/04)

Datum přijetí rozhodnutí	20. 9. 2006
Podpora č.	N 268/06
Členský stát	Španělsko
Region	Cataluña
Název	Subvención para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador
Právní základ	Resolución CLT/247/2006, de 2 de febrero, por la que se convoca concurso público para la concesión de subvenciones para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador (DOGC 4571, de 13.2.2006)
Název opatření	Režim podpory
Cíl	Režim podpory na rozvoj kultury
Forma podpory	Přímá dotace
Rozpočet	Předpokládané roční výdaje 0,5 mil. EUR; Celková částka plánované podpory 3,5 mil. EUR
Míra podpory	18 %
Délka trvání programu	31. prosinec 2010
Hospodářská odvětví	Rekreační, kulturní a sportovní odvětví, Sdělovací prostředky
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum přijetí rozhodnutí	20. 9. 2006
Podpora č.	N 269/06
Členský stát	Španělsko
Region	Cataluña
Název	Subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión.
Právní základ	Resolución CLT/246/2006, de 2 de febrero, por la que se abre convocatoria para la concesión de subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión. (DOGC de 13.2.2006).
Název opatření	Režim podpory
Cíl	Režim podpory na rozvoj kultury
Forma podpory	Přímá dotace
Rozpočet	Předpokládané roční výdaje 0,3 mil. EUR; Celková částka plánované podpory 2 mil. EUR

Míra podpory	17 %
Délka trvání programu	31. prosinec 2010
Hospodářská odvětví	Rekreační, kulturní a sportovní odvětví, Sdělovací prostředky
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum přijetí rozhodnutí	4. 7. 2006
Podpora č.	N 281/06
Členský stát	Slovensko
Název	ALEF Film & Media group s.r.o.
Právní základ	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlech veřejné správy a o změně a doplnění některých zákonů b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátní pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Název opatření	Individuální podpora
Cíl	Režim podpory na rozvoj kultury
Forma podpory	Přímá dotace
Rozpočet	Předpokládané roční výdaje 2,5 mil. SKK; Celková částka plánované podpory 44,11 mil. SKK
Míra podpory	6 %
Délka trvání programu	31. prosinec 2006
Hospodářská odvětví	Rekreační, kulturní a sportovní odvětví
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum přijetí rozhodnutí	4. 7. 2006
Podpora č.	N 282/06
Členský stát	Slovensko
Název	TaO Productions s.r.o.

Právní základ	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlech veřejné správy a o změně a doplnění některých zákonů b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátní pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Název opatření	Individuální podpora
Cíl	Režim podpory na rozvoj kultury
Forma podpory	Přímá dotace
Rozpočet	Předpokládané roční výdaje 5 mil. SKK; Celková částka plánované podpory 64 mil. SKK
Míra podpory	8 %
Délka trvání programu	31. prosinec 2006
Hospodářská odvětví	Rekreační, kulturní a sportovní odvětví
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum přijetí rozhodnutí	27. 11. 2002
Podpora č.	N 526/02
Členský stát	Itálie
Region	Provincia autonoma di Trento
Název	Misure agevolative in favore degli impianti a fune per l'anno 2002
Právní základ	Deliberazione della giunta provinciale n. 1354 del 14 giugno 2002, concernente provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci
Název opatření	Režim podpory
Cíl	Rozvoj odvětví
Forma podpory	Přímá dotace
Rozpočet	Předpokládané roční výdaje 5 000 mil. EUR; Celková částka plánované podpory 5 000 mil. EUR
Míra podpory	40 %
Délka trvání programu	1. leden 2002 – 31. prosinec 2002
Hospodářská odvětví	Rekreační, kulturní a sportovní odvětví
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Provincia autonoma di Trento Piazza Dante 15, I-38100 Trento

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum přijetí rozhodnutí	21. 1. 2004
Podpora č.	N 567/03
Členský stát	Belgie
Název	Belgacom
Právní základ	Loi concernant la reprise par l'État belge des obligations de pension légales de la société anonyme de droit public Belgacom vis à vis de son personnel statutaire/Wetsontwerp houdende overname door de Belgische Staat van de wettelijke pensioenverplichtingen van de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom ten opzichte van haar statutair personeel
Název opatření	Režim podpory
Míra podpory	Opatření nepředstavuje podporu
Hospodářská odvětví	Pošty a telekomunikace
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	l'État belge

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum přijetí rozhodnutí	24. 10. 2006
Podpora č.	N 615/06
Členský stát	Slovensko
Název	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti D.N.A.
Právní základ	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Název opatření	Individuální podpora
Cíl	Režim podpory na rozvoj kultury
Forma podpory	Přímá dotace
Rozpočet	Celková částka plánované podpory 7 mil. SKK
Míra podpory	41 %
Délka trvání programu	31. prosinec 2006
Hospodářská odvětví	Rekreační, kulturní a sportovní odvětví, Sdělovací prostředky
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Ministerstvo kultúry SR, Nám. SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum přijetí rozhodnutí	24. 10. 2006
Podpora č.	N 618/06
Členský stát	Slovensko
Název	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti FÁMA s. r. o.
Právní základ	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Název opatření	Individuální podpora
Cíl	Režim podpory na rozvoj kultury
Forma podpory	Přímá dotace
Rozpočet	Celková částka plánované podpory 5 mil. SKK
Míra podpory	14 %
Délka trvání programu	31. prosinec 2006
Hospodářská odvětví	Rekreační, kulturní a sportovní odvětví, Sdělovací prostředky
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP č. 33 SK-813 31 Bratislava

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum přijetí rozhodnutí	22. 3. 2006
Podpora č.	NN 84/04 et N 95/04
Členský stát	Francie
Název	Régimes d'aide au cinéma et à l'audiovisuel
Právní základ	Décret n° 99-130 du 24 février 1999; décret n° 98-35 du 14 janvier 1998, décret n° 95-110 du 2 février 1995; loi n° 85-695 du 11 juillet 1985
Název opatření	Režim podpory
Cíl	Režimy podpor pro kinematografickou a audiovizuální tvorbu
Forma podpory	různé
Rozpočet	Předpokládané roční výdaje 550 mil. EUR
Míra podpory	různé
Délka trvání programu	31. prosinec 2011
Hospodářská odvětví	Rekreační, kulturní a sportovní odvětví
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Různé

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

**Sdělení Komise podle postupu stanoveného v čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2408/92
Uložení závazku k zajištění veřejných služeb v souvislosti s pravidelnou leteckou dopravou v Itálii**

(Text s významem pro EHP)

(2006/C 305/05)

Podle čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 ze dne 23. července 1992 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství rozhodla italská vláda v souladu s rozhodnutími přijatými na konferenci o službách, která se konala v sídle správních orgánů Regionu Sicílie, o uložení závazku k zajištění veřejných služeb v souvislosti s pravidelnou leteckou dopravou na těchto linkách:

1. Předmětné trasy

Pantelleria – Palermo a zpět;

Lampedusa – Palermo a zpět;

Lampedusa – Catania a zpět,

Lampedusa – Řím a zpět,

Pantelleria – Řím a zpět,

Ve smyslu přílohy II nařízení EHS č. 2408/92 se místem určení v Římě rozumí letištní systém Říma zahrnující letiště Fiumicino a Ciampino.

1.1 Na základě článku 9 nařízení Rady (EHS) č. 95/93 ze dne 18. ledna 1993 o společných pravidlech pro přidělování letištních časů na letištích Společenství, ve znění nařízení Komise (ES) č. 793/2004, si příslušné orgány mohou vyhradit určité letištní časy pro vykonávání služeb podle ustanovení tohoto sdělení.

1.2 Výše uvedené trasy představují jeden soubor, který musí příslušní dopravci přijmout v celém rozsahu a jako celek.

1.3 Za účelem dosažení cílů prostřednictvím uložení závazku k zajištění veřejných služeb bude Ente Nazionale dell'Aviazione Civile (ENAC) prověřovat, zda přijímající letecké společnosti mají náležitou strukturu a zda splňují minimální požadavky na přístup ke službě.

2. Dotyčný závazek k zajištění veřejných služeb zahrnuje

2.1 Minimální počet leteckých spojení:

a) Mezi Pantellerií a Palermem a zpět

Minimální počty letů jsou následující:

- každý den alespoň jeden odlet a jeden přílet po celý rok letadlem se 44 místy;

- každý den alespoň jeden odlet a jeden přílet po celý rok letadlem se 120 místy;

- V období od 1. 5. do 30. 10. přibudou k dvěma výše uvedeným každodenním letům tři odlety a tři přílety během týdne, a to v pátek, sobotu a neděli; letadlo bude disponovat 44 místy.

b) Mezi Lampedusou a Palermem a zpět

Minimální počty letů jsou následující:

- každý den alespoň jeden odlet a jeden přílet po celý rok letadlem se 44 místy;

- každý den alespoň jeden odlet a jeden přílet po celý rok letadlem se 120 místy;

- V období od 1. 5. do 30. 10. přibudou k dvěma výše uvedeným každodenním letům tři odlety a tři přílety během týdne, a to v pátek, sobotu a neděli; letadlo bude disponovat 44 místy.

c) Mezi Lampedusou a Catanií a zpět

Minimální počty letů jsou následující:

- od 31. října do 30. dubna alespoň tři odlety a tři přílety během týdne letadlem se 44 místy;

- od 1. května do 30. dubna alespoň jeden odlet a jeden přílet každý den letadlem se 44 místy.

d) Mezi Lampedusou a Římem a zpět

Minimální počty letů jsou následující:

- d 1. října do 31. května alespoň dva odlety a dva přílety během týdne letadlem se 120 místy.

e) Mezi Pantellerií a Římem a zpět

Minimální počty letů jsou následující:

- od 1. října do 31. května alespoň jeden odlet a jeden přílet během týdne letadlem se 120 místy.

V případě poruchy letadla, které se pro zajištění uložených služeb za normálních okolností používá, se bude muset během čtyř hodin zajistit jiné použitelné letadlo.

Celková kapacita každého letadla musí být nabízena k prodeji za podmínek závazku k zajištění veřejných služeb.

2.2 Letový řád

Je třeba zajistit

Na trase Pantelleria – Palermo:

alespoň

— 1 let odlétající mezi 8.00 hod. – 10.00 hod.

— 1 let odlétající mezi 15.00 hod. – 17. 00 hod.

Na trase Palermo-Pantelleria:

alespoň

— 1 let odlétající mezi 8.00 hod. – 10.00 hod.

— 1 let odlétající mezi 15.00 hod. – 17.00 hod.

Na trase Lampedusa – Palermo:

alespoň

— 1 let odlétající mezi 7.00 hod. – 10.00 hod.

— 1 let odlétající mezi 18.00 hod. – 21.00 hod.

Na trase Palermo-Lampedusa:

alespoň

— 1 let odlétající mezi 7.00 hod. – 10.00 hod.

— 1 let odlétající mezi 18.00 hod. – 21.00 hod.

Pro trasy Lampedusa – Catania a zpět, Lampedusa – Řím a zpět a Pantelleria – Řím a zpět je třeba stanovit takové letové řády, které umožní připojení na síť vnitrostátních a mezinárodních leteckých služeb s přistáními v Catanii a v Římě.

2.3 Typ letadla nebo nabízená kapacita

Služby na trase Pantelleria – Palermo a zpět a Lampedusa – Palermo a zpět musí zajišťovat dvoumotorová turbovrtulová letadla nebo dvoumotorová proudová letadla s přetlakovou kabinou s minimální kapacitou 44 míst a letadla s minimální kapacitou 120 míst, jak je uvedeno v bodech 2.1a a 2.1b.

Služby na trase Lampedusa-Catania a zpět musí zajišťovat dvoumotorová turbovrtulová letadla nebo dvoumotorová proudová letadla s přetlakovou kabinou s minimální kapacitou 44 míst, jak je uvedeno v bodě 2.1c.

Služby na trase Lampedusa-Řím a Pantelleria-Řím musí zajišťovat letadla s minimální kapacitou 120 míst, jak je uvedeno v bodech 2.1d a 2.1e.

Bude-li to trh vyžadovat, zvýší se nabízená kapacita přidáním dalších letů, na jejichž základě nebudou poskytovány další náhrady ani se nepoužijí jiné sazby než ty, které jsou uvedeny níže v bodě 2.4.

V případě všech výše uvedených služeb musí být vyhrazena tři místa, jež budou moci být využita při naléhavých zdravotních problémech nebo pro potřeby institucionálních orgánů. Ze zmíněných tří míst dvě nebudou moci být

zamluvena/prodána do 24 hodin před odletem a jedno místo do 12 hodin před odletem.

Při letech v letadlech s minimální kapacitou 120 míst musí být nabízeny přiměřené záruky pro přepravu zdravotně postižených osob (WCHR, WCHS, WCHC), nosítek, tělesných ostatků a v případě nutnosti zboží.

Dopravce, jenž přijme závazek k zajištění veřejné služby, aniž jsou dotčeny bezpečnostní důvody, pro něž může být odmítnut vstup na palubu, přijme všechna nezbytná opatření, jimiž usnadní přepravu zdravotně postižených cestujících a cestujících se sníženou pohyblivostí.

2.4 Ceny letenek:

a) Maximální ceny letenek pro jednotlivé linky jsou tyto

Pantelleria – Palermo nebo zpět	29 EUR
Lampedusa – Palermo nebo zpět	31 EUR
Lampedusa – Catania nebo zpět	31 EUR
Lampedusa – Řím nebo zpět	60 EUR
Pantelleria – Řím nebo zpět	60 EUR

Všechny tyto ceny nezahrnují DPH a letištní poplatky; nesmí být vybírán ani žádný druh příplatku.

Všichni cestující na dotčených linkách mají nárok na výše uvedenou cenu letenek.

Nejméně jeden způsob distribuce a prodeje letenek musí být poskytován bezplatně a nesmí dále ekonomicky zatěžovat cestující.

b) Příslušné orgány upraví každoročně maximální ceny letenek s ohledem na inflaci z minulého roku, počítáno podle italského statistického indexu pro rodiny, pracující a zaměstnance (ISTAT/FOI) vztahujícího se na spotřební ceny. Úpravy budou oznámeny všem leteckým dopravcům, kteří provozují dané služby, a rovněž budou předány Evropské komisi, aby je mohla zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie*.

c) V případě, že průměrná výše směnného kurzu mezi EUR a USD a/nebo průměrná cena pohonných hmot za každé pololetí klesnou nebo vzrostou o více než 5 %, ceny musejí být znovu upraveny s ohledem na tento nárůst/pokles, a to v míře, v jaké ceny pohonných hmot ovlivňují cenu letu.

Případné úpravy cen letenek provádí každých šest měsíců ministr infrastruktury a dopravy po dohodě s předsedou správních orgánů Regionu Sicílie. V případě nárůstu nad uvedené procento zahájí smíšený technický výbor postup úpravy tarifů na základě oznámení dopravců provozujících vybrané trasy. V případě poklesu komise uvedený postup iniciuje i bez obdržení žádosti dopravců. V průběhu výše uvedeného šetření musí komise poskytnout dopravcům provozujícím vybrané trasy příležitost podat připomínky.

Případné úpravy tarifů budou platné od pololetí následujícího po pololetí, v němž byla zjištěna změna.

Úpravy budou oznámeny všem leteckým dopravcům, kteří provozují dané služby, a rovněž budou předány Evropské komisi, aby je mohla zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2.5 Kontinuita služeb

Za účelem zajištění kontinuity, pravidelnosti a přesnosti letů, se dopravce, který přijímá závazek veřejné služby, zavazuje, že:

- službu bude poskytovat po dobu nejméně 12 po sobě následujících měsíců a že přerušeni jejího poskytování oznámí nejméně šest měsíců dopředu;
- přizpůsobí své chování vůči spotřebitelům zásadám uvedeným v Chartě práv cestujících s cílem dodržovat platné vnitrostátní předpisy, předpisy Společenství a mezinárodní předpisy;
- poskytne provozní záruku k zajištění řádného výkonu a pokračování služby. servizio. Tato záruka musí dosáhnout 800 000 EUR, které budou ve formě pojišťovací záruky poskytnuty Národnímu úřadu pro civilní letectví (ENAC – Ente Nazionale dell'Aviazione Civile), který ji bude moci použít na zajištění kontinuálního plnění závazku veřejné služby;

- každý rok uskuteční minimálně 98 % plánovaných letů, přičemž je možno zrušit z důvodů, za něž je dopravce přímo odpovědný, nejvýše 2 % letů, s výjimkou případů vyšší moci
- vyplatit regulačnímu úřadu pokutu ve výši 3 000,00 EUR za každý zrušený let nad hranici 2 %. Částky vybrané jako pokuty budou reinvestovány v rámci územního rozvoje Sicílie.
- zaručit, že se lety uskuteční do třiceti minut vzhledem ke stanovenému letovému řádu (koeficient včasného plnění služby).
- v případě zpoždění o více než 30 minut, poskytnout každému cestujícímu částku ve výši 15 EUR, kterou bude moci použít na nákup příští letenky.

Výše uvedené pravidlo se nevztahuje na lety zrušené či zpožděné z důvodů povětrnostních podmínek, stávky nebo kvůli okolnostem mimo odpovědnost a/nebo kontrolu dopravce.

Pokuty uvedené v tomto bodě se mohou kumulovat se sankcemi podle zákonné vyhlášky č. 69 ze dne 27. ledna 2006, kterou se stanoví sankční opatření za porušení nařízení (ES) č. 261/2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů.

Pokyny ke konečnému použití „pro průmyslové zpracování“ pro uplatnění některých tarifních kvót pro výrobky rybolovu pocházející z Norska a z Islandu

(Text s významem pro EHP)

(2006/C 305/06)

V rámci nařízení Rady (ES) č. 1920/2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 992/95 o otevření a správě tarifních kvót Společenství pro některé zemědělské produkty a produkty rybolovu pocházející z Norska a v rámci nařízení Rady (ES) č. 1921/2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 499/96 o otevření a správě tarifních kvót Společenství pro některé produkty rybolovu a živé koně pocházející z Islandu, jsou tarifní kvóty s pořadovými čísly 09.0752, 09.0754, 09.0756, 09.0760, 09.0763, 09.0778 a 09.0792 otevřeny pro některé produkty rybolovu „pro průmyslové zpracování“. Nařízení blíže neurčují výraz „pro průmyslové zpracování“.

Za účelem jednotného uplatnění těchto tarifních kvót Společenství, Výbor pro celní kodex – Sekce pro ekonomické tarifní otázky schválila dále uvedené pokyny.

1. Pro účely uplatnění výše uvedených tarifních kvót **s pořadovými čísly 09.0752, 09.0754, 09.0760, 09.0763, 09.0778 a 09.0792**, se pojmem „pro průmyslové zpracování“ rozumí toto:

„Tarifní kvóty se vztahují na produkty určené pro jakékoli úkony, s výjimkou kdy jsou určeny výhradně pro jeden nebo více z následujících úkonů: čištění, kuchání, odstranění hlavy a ocasu, porcování, odběr vzorků, třídění, označování, balení, chlazení, zmrazování, hluboké zmrazování, rozmrazování a oddělování.

Tarifní kvóty se nicméně uplatní pro zboží určené pro provedení následujících krájecích úkonů: kostkování, filetování, výrobu řezů, řezání zmrazených bloků nebo dělení prokládaných zmrazených bloků filé.

Tarifní kvóty se neuplatňují v případě produktů, které jsou určeny k provedení činností opravňujících k tarifním kvótám, pokud se tyto uskuteční na maloobchodní úrovni nebo úrovni stravovacích služeb.

Celní úlevy v rámci tarifních kvót se uplatňují jen na ryby určené k lidskému požívání.“

2. Pro uplatnění výše uvedené tarifní kvóty **s pořadovým číslem 09.0756**, se pojmem „pro průmyslové zpracování“ rozumí toto:

„Tarifní kvóta se uplatňuje na produkty určené pro jakékoliv úkony, s výjimkou, kdy jsou určeny výhradně pro jeden nebo více následujících úkonů: čištění, kuchání, odstranění hlavy a ocasu, porcování, odběr vzorků, třídění, označování, balení, chlazení, zmrazování, hluboké zmrazování, rozmrazování a oddělování.

Tarifní kvóta se nicméně uplatní pro produkty určené pro provedení následujících krájecích úkonů: kostkování, filetování, řezání zmrazených bloků nebo dělení prokládaných zmrazených bloků filé.

Tarifní kvóta se neuplatňuje pro produkty, které se mají podrobit úkonům opravňujících k tarifním kvótám, pokud se tyto úkony uskutečňují na maloobchodní úrovni nebo úrovni stravovacích služeb.

Celní výhody v rámci tarifní kvóty se vztahují jen na ryby určené k lidskému požívání.“

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Případ č. COMP/M.4455 – Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel)

(Text s významem pro EHP)

(2006/C 305/07)

Dne 29. listopadu 2006 se Komise rozhodla nevznést námitky proti výše uvedenému spojení a prohlásit ho za slučitelné se společným trhem. Toto rozhodnutí je založeno na čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Celý text rozhodnutí je přístupný pouze v němčině a bude uveřejněn poté, co bude zbaven obchodního tajemství, které může případně obsahovat. Text bude dosažitelný:

- na webové stránce Europa – hospodářská soutěž (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Tato webová stránka umožňuje vyhledat jednotlivá rozhodnutí o spojení, a to včetně společnosti, čísla případu, data a indexu odvětví hospodářství.
- v elektronické podobě na webové stránce EUR-Lex, pod dokumentem č. 32006M4455. EUR-Lex umožňuje přístup k Evropskému právu přes Internet. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Případ č. COMP/COMP/M.4449 – KKR/SIF (Tarkett))

(Text s významem pro EHP)

(2006/C 305/08)

Dne 7. prosince 2006 se Komise rozhodla nevznést námitky proti výše uvedenému spojení a prohlásit ho za slučitelné se společným trhem. Toto rozhodnutí je založeno na čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Celý text rozhodnutí je přístupný pouze v angličtině a bude uveřejněn poté, co bude zbaven obchodního tajemství, které může případně obsahovat. Text bude dosažitelný:

- na webové stránce Europa – hospodářská soutěž (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Tato webová stránka umožňuje vyhledat jednotlivá rozhodnutí o spojení, a to včetně společnosti, čísla případu, data a indexu odvětví hospodářství.
 - v elektronické podobě na webové stránce EUR-Lex, pod dokumentem č. 32006M4449. EUR-Lex umožňuje přístup k Evropskému právu přes Internet. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Případ č. COMP/M.4239 – Plastic Omnium/Inopart)

(Text s významem pro EHP)

(2006/C 305/09)

Dne 27. října 2006 se Komise rozhodla nevznést námitky proti výše uvedenému spojení a prohlásit ho za slučitelné se společným trhem. Toto rozhodnutí je založeno na čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Celý text rozhodnutí je přístupný pouze v angličtině a bude uveřejněn poté, co bude zbaven obchodního tajemství, které může případně obsahovat. Text bude dosažitelný:

- na webové stránce Europa – hospodářská soutěž (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Tato webová stránka umožňuje vyhledat jednotlivá rozhodnutí o spojení, a to včetně společnosti, čísla případu, data a indexu odvětví hospodářství.
 - v elektronické podobě na webové stránce EUR-Lex, pod dokumentem č. 32006M4239. EUR-Lex umožňuje přístup k Evropskému právu přes Internet. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO

Sdělení Kontrolního úřadu ESVO o spolupráci mezi Kontrolním úřadem ESVO a soudy států ESVO při použití článků 53 a 54 Dohody o EHP

(2006/C 305/10)

A. Toto sdělení se přijímá podle pravidel vyplývajících z Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“) a z Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora (dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“).

B. Evropská komise (dále jen „Komise“) přijala sdělení o spolupráci mezi Komisí a soudy členských států při použití článků 81 a 82 Smlouvy o ES ⁽¹⁾. Tento nezávazný právní akt obsahuje zásady a pravidla, kterými se Komise v oblasti hospodářské soutěže řídí. Rovněž vysvětluje, jak má probíhat spolupráce mezi Komisí a soudy členských států EU.

C. Kontrolní úřad ESVO se domnívá, že uvedený právní akt má význam pro EHP. Kontrolní úřad za účelem zachování rovných podmínek hospodářské soutěže a zajištění jednotného uplatňování pravidel EHP v oblasti hospodářské soutěže v celém Evropském hospodářském prostoru přijímá v rámci pravomoci, která mu byla svěřena na základě čl. 5 odst. 2 písm. b) Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru, toto sdělení.

D. Toto sdělení má především vyjádřit, jakým způsobem hodlá Kontrolní úřad ESVO spolupracovat s vnitrostátními soudy států ESVO ⁽²⁾ při používání článků 53 a 54 Dohody v konkrétních případech ⁽³⁾ při současném zohlednění nezávislosti vnitrostátních soudů.

I. ROZSAH PŮSOBNOSTI SDĚLENÍ

1. Toto sdělení se vztahuje na spolupráci mezi Kontrolním úřadem ESVO a soudy států ESVO v případech, kdy tyto státy používají články 53 a 54 Dohody o EHP. Za „soudy států ESVO“ (dále jen „vnitrostátní soudy“) se pro účely tohoto sdělení považují ty soudy států ESVO, které mohou používat

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 27.4.2004, s. 54.

⁽²⁾ Jakýkoli odkaz na státy ESVO představuje pro účely tohoto sdělení ty státy ESVO, pro něž vstoupila v platnost Dohoda o EHP.

⁽³⁾ Pravomoc k řešení konkrétních případů, které spadají do působnosti článků 53 a 54 Dohody o EHP, je rozdělena mezi Kontrolní úřad ESVO a Komisi na základě pravidel vyplývajících z článku 56 Dohody o EHP. K řešení jakéhokoli konkrétního případu je příslušný pouze jeden z kontrolních úřadů.

články 53 a 54 Dohody o EHP a které mají podle článku 34 pravomoc obrátit se na Soudní dvůr ESVO se žádostí o poradní stanovisko ohledně výkladu Dohody o EHP a Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem⁽⁴⁾.

2. Vnitrostátní soudy mohou být vyzvány k použití článků 53 a 54 Dohody o EHP ve soukromých sporech mezi stranami, např. v případě žalob týkajících se smluv nebo náhrady škody. Mohou rovněž vystupovat jako veřejný donucovací orgán nebo jako přezkumná instance. Vnitrostátní soud může být skutečně určen jako orgán pro hospodářskou soutěž státu ESVO (dále jen „vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž“) podle čl. 40 odst. 1 kapitoly II protokolu 4 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem (dále jen „kapitola II“) o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 53 a 54 Dohody o EHP⁽⁵⁾. V tomto případě se na spolupráci mezi vnitrostátními soudy a Kontrolním úřadem ESVO nevztahuje pouze toto sdělení, ale rovněž sdělení o spolupráci v rámci sítě orgánů pro hospodářskou soutěž států ESVO⁽⁶⁾.

II. POUŽITÍ SOUTĚŽNÍCH PRAVIDEL EHP VNITROSTÁTNÍMI SOUDY

A. PRÁVOMOC VNITROSTÁTNÍCH SOUDŮ POUŽÍT SOUTĚŽNÍ PRAVIDLA EHP

V rozsahu, v jakém mají vnitrostátní soudy pravomoc zabývat se případem⁽⁷⁾, mají i pravomoc použít články 53 a 54 Dohody o EHP⁽⁸⁾. Je třeba navíc připomenout, že články 53 a 54 Dohody o EHP se týkají veřejného pořádku a jsou nezbytné pro dosažení cílů Dohody o EHP, mezi které patří zavedení režimu, kterým se zajišťuje, aby nedocházelo k narušování hospodářské soutěže a aby byla dodržována pravidla v oblasti hospodářské soutěže⁽⁹⁾.

3. Podle Soudního dvora Evropských společenství a v případě, že vnitrostátní soudy musí podle vnitrostátního práva z vlastního podnětu uplatnit právní okolnosti vyplývající ze závazných vnitrostátních pravidel, které nebyly uplatněny stranami, existuje tato povinnost také, pokud jde o závazné předpisy

⁽⁴⁾ Co se týče kritérií pro stanovení, které subjekty mohou být považovány za soudy ve smyslu článku 34 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem, viz např. rozsudek Soudu ESVO ve věci E-1/94 Ravintoloitsijain Liiton Kustannus Oy Restamark, Sb. rozh. ESVO 1994-1995, s. 15 a rozsudek Soudního dvora Evropských společenství ve věci C-516/99 Schmid Sb. rozh. 2002, s. I-4573, bod 34: „Soudní dvůr zohledňuje celou řadu hledisek, jako je např. právní základ orgánu, jeho trvalost, závaznost jeho jurisdikce, sporná povaha řízení, použití právních předpisů orgánem, jakož i jeho nezávislost“. Pokud jde o judikaturu soudů Společenství, stanoví článek 6 Dohody o EHP, že aniž je dotčen další vývoj judikatury, jsou ustanovení v míře, v jaké jsou v podstatě totožná s příslušnými pravidly Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství a Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli a s akty přijatými na základě těchto dvou smluv, při svém provádění a uplatňování vykládána v souladu se související judikaturou Soudního dvora Evropských společenství vydanou přede dnem podpisu této dohody. Pokud jde o příslušné rozsudky Soudního dvora Evropských společenství vydané po dni podpisu Dohody o EHP, vyplývá z čl. 3 odst. 2 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem, že Kontrolní úřad ESVO a Soudní dvůr ESVO náležitě zohlední zásady, které z těchto rozsudků vyplývají.

⁽⁵⁾ V návaznosti na dohodu, kterou se mění protokol 4 Dohody států ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ze dne 24. září 2004, která vstoupila v platnost dne 19. května 2005, kapitola II protokolu 4 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem ve velké míře odráží v pilíři ESVO nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ Sdělení Kontrolního úřadu ESVO o spolupráci v rámci sítě orgánů pro hospodářskou soutěž států ESVO, dosud neuveřejněno.

⁽⁷⁾ Pravomoc vnitrostátního soudu závisí na vnitrostátních a mezinárodních pravidlech a na příslušných pravidlech EHP upravujících soudní pravomoci.

⁽⁸⁾ Viz článek 6 v kapitole II.

⁽⁹⁾ Viz čl. 1 odst. 2 písm. e) Dohody o EHP, podle něhož zavedení režimu, který zajistí, že nebude narušována hospodářská soutěž a že budou stejně dodržována související pravidla, je nutné k dosažení cílů Dohody o EHP, věc E-8/00 Landsorganisasjonen i Norge with Norsk Kommuneforbund, Sb. rozh. ESVO 2002, s. 114, bod 40.

Společenství, např. předpisy v oblasti hospodářské soutěže. Stejná situace se týká případů, kdy vnitrostátní právo dává vnitrostátním soudům právo volného uvážení ohledně použití závazných právních předpisů z vlastního podnětu: vnitrostátní soudy musí, pokud mu to vnitrostátní právní předpisy umožňují, použít pravidla hospodářské soutěže, i když se na ně strana, v jejímž zájmu se mají použít, výslovně neodvolala. Právo Společenství však nevyžaduje, aby vnitrostátní soudy z vlastního podnětu řešily otázku týkající se porušení práva Společenství v případě, že by je posouzení této otázky zavazovalo k opuštění úlohy nečinnosti, která jim byla určena, k překročení rámce sporu, který stanovily strany, a k opření se o skutečnosti a okolnosti jiné než ty, na kterých strana, jež má zájem na použití těchto ustanovení, zakládá svůj nárok⁽¹⁰⁾. Kontrolní úřad ESVO se domnívá, že vnitrostátní soudy států ESVO mají podobnou povinnost v případě provádění pravidel EHP⁽¹¹⁾.

4. V souvislosti s funkcemi, které jim byly přiznány vnitrostátním právem, mohou vnitrostátní soudy být povolány k použití článků 53 a 54 Dohody o EHP ve správním, civilním nebo trestním řízení⁽¹²⁾. Pokud se fyzická nebo právnická osoba obrátí především na vnitrostátní soud za účelem ochrany svých individuálních práv, hrají vnitrostátní soudy při prosazování článků 53 a 54 Dohody o EHP specifickou úlohu, což se liší od prosazování těchto článků ve veřejném zájmu ze strany Kontrolního úřadu ESVO nebo vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž⁽¹³⁾. Vnitrostátní soudy mohou skutečně přispívat k provádění článků 53 a 54 Dohody o EHP tím, že smlouvy prohlásí za neplatné nebo přiznají náhradu škody.
5. Vnitrostátní soudy mohou použít články 53 a 54 Dohody o EHP, aniž by bylo třeba souběžně provádět vnitrostátní právo. Pokud však vnitrostátní soud uplatní vnitrostátní právo na dohody, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi smluvními stranami Dohody o EHP ve smyslu čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP⁽¹⁴⁾, nebo na jakékoli zneužívání zakázané článkem 54 Dohody o EHP, musejí na tyto dohody, rozhodnutí a jednání rovněž uplatnit pravidla EHP v oblasti hospodářské soutěže⁽¹⁵⁾.
6. Kapitola II nestanoví pouze pravomoc vnitrostátních soudů k provádění pravidel EHP v oblasti hospodářské soutěže. Souběžné použití vnitrostátního soutěžního práva na dohody, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě, které ovlivňují obchod mezi smluvními stranami Dohody o EHP, může vést k jinému výsledku než použití soutěžních pravidel EHP. Ustanovení čl. 3 odst. 2 kapitoly II stanoví, že dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, které není v rozporu s čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP nebo které splňuje podmínky čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP, nemůže být vnitrostátním soutěžním právem zakázáno⁽¹⁶⁾. Dohoda o EHP na druhou stranu předpokládá, že jakýkoli konflikt, který může vzniknout souběžným používáním vnitrostátního práva a práva EHP, se řeší předností práva

⁽¹⁰⁾ Spojené věci C-430/93 a C-431/93 van Schijndel, Sb. rozh. 1995, s. I-4705, body 13 až 15 a 22.

⁽¹¹⁾ Odlišná je situace v případě pravidel EHP neprovedených do vnitrostátního práva. Z článku 7 Dohody o EHP a z protokolu 35 k této dohodě vyplývá, že právní předpisy EHP nestanoví přenesení legislativních pravomocí. Protokol 35 k Dohodě o EHP ukládá státům ESVO, aby bude-li to nezbytné pro případné řešení rozporů mezi předpisy vyplývajícími z provádění pravidel EHP a jinými právními předpisy, zavedly do svých právních předpisů pravidlo, že v těchto případech jsou pravidla EHP nadřazena. Právo EHP proto nestanoví, že se jednotlivci a hospodářské subjekty mohou před vnitrostátními soudy přímo odvolat na neprovedená pravidla EHP. Současně však k obecnému cíli Dohody o EHP patří vytvoření dynamického a jednotného trhu s důrazem na soudní ochranu a vymáhání práv jednotlivců i v souladu se zásadou účinnosti stanovenou v mezinárodním právu veřejném, ze vnitrostátní soudy při výkladu vnitrostátního práva zohlední jakýkoli prvek práva EHP, ať již bylo provedeno či nikoli, věc E-4/01 Karl K. Karlsson, Sb. rozh. ESVO 2002, s. 240, bod 28.

⁽¹²⁾ Podle poslední věty bodu 8 odůvodnění nařízení (ES) č. 1/2003 se toto nařízení nevztahuje na vnitrostátní právní předpisy, které umožňují trestněprávní postih fyzických osob, ledaže takový postih slouží pro prosazování pravidel hospodářské soutěže platných pro podniky. Kontrolní úřad ESVO dochází k podobnému závěru, že se kapitola II nevztahuje na vnitrostátní právní předpisy států ESVO, které umožňují trestněprávní postih fyzických osob, ledaže takový postih slouží k prosazování pravidel hospodářské soutěže platných pro podniky.

⁽¹³⁾ Věc T-24/90 Automec, Sb. rozh. 1992, s. II-2223, bod 85.

⁽¹⁴⁾ Pro další zpřesnění pojetí účinku na obchod viz sdělení k této problematice (dosud neuverejněno v Úř. věst.).

⁽¹⁵⁾ Čl. 3 odst. 1 kapitoly II.

⁽¹⁶⁾ Viz rovněž sdělení o použití čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP (dosud neuverejněno v Úř. věst.).

EHP. Dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, které jsou v rozporu s čl. 53 odst. 1 a které nesplňují podmínky čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP, nemohou být potvrzeny na základě vnitrostátního práva⁽¹⁷⁾. Pokud jde o souběžné použití vnitrostátního soutěžního práva a článku 54 Dohody o EHP v případě jednostranného jednání, nestanoví článek 3 kapitoly II podobnou konvergenční povinnost. Vnitrostátní soudy by v případě konfliktu ustanovení měly mít povinnost nepoužít takové ustanovení vnitrostátního práva, které je v rozporu s provedeným pravidlem EHP, bez ohledu na skutečnost, zda toto vnitrostátní ustanovení bylo přijato před pravidlem EHP nebo po něm⁽¹⁸⁾.

7. Vnitrostátní soudy mají rovněž pravomoc, vedle použití článků 53 a 54 Dohody o EHP, použít akty zpracované do Dohody o EHP, rozsudku Soudního dvora ESVO a rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO. Vnitrostátní soudy proto mohou mít povinnost prosazovat rozhodnutí Kontrolního úřadu⁽¹⁹⁾ nebo akty zpracované do Dohody o EHP i rozhodnutí Komise při použití čl. 53 odst. 3 na některé kategorie dohod, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě. Vnitrostátní soudy jednají při použití těchto soutěžních pravidel EHP v rámci práva EHP, přičemž by měly zohledňovat obecné zásady práva EHP⁽²⁰⁾.
8. Použití článků 53 a 54 Dohody o EHP vnitrostátními soudy často závisí na složitém ekonomickém a právním posouzení⁽²¹⁾. Vnitrostátní soudy by měly při použití soutěžních pravidel EHP dodržovat zavedené zásady práva EHP⁽²²⁾, jakož i akty zpracované do Dohody o EHP, na jejichž základě se čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP použije na některé kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě⁽²³⁾. Použití článků 53 a 54 Dohody o EHP Kontrolním úřadem ESVO v konkrétním případě navíc zavazuje vnitrostátní soudy při používání soutěžních pravidel EHP ve stejném případě souběžně s Kontrolním úřadem nebo následně po něm⁽²⁴⁾. Vnitrostátní soudy mají podobnou povinnost respektovat použití článků 53 a 54 Dohody o EHP Komisí ve specifických případech, ve kterých používají soutěžní pravidla EHP ve stejném případě souběžně s Komisí nebo následně po ní. Aniž je dotčen závazný výklad Dohody o EHP prováděný Soudním dvorem ESVO a soudy Společenství, mohou vnitrostátní soudy vycházet z pokynů vyplývajících z rozhodnutí Kontrolního úřadu a Komise a aktů zpracovaných do Dohody o EHP, které obsahují prvky analogie s případy, které tyto soudy řeší, i ze sdělení Kontrolního úřadu a pokynů týkajících se použití článků 53 a 54 Dohody o EHP⁽²⁵⁾.

B. PROCESNÍ ASPEKTY POUŽITÍ SOUTĚŽNÍCH PRAVIDEL EHP VNITROSTÁTNÍMI SOUDY

9. Procesní podmínky pro prosazování soutěžních pravidel EHP vnitrostátními soudy a sankce, které mohou ukládat v případech porušení těchto pravidel, jsou ve velké míře upraveny vnitrostátním právem. Právo EHP však stanoví ve stejném rozsahu podmínky prosazování soutěžních pravidel EHP. Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem umožňuje, aby vnitrostátní soudy využily některé nástroje, např. požádaly Kontrolní úřad ESVO o stanovisko k otázkám týkajícím se použití soutěžních pravidel EHP⁽²⁶⁾. Vnitrostátní soudy mohou rovněž stanovit pravidla, která budou mít nevyhnutelný dopad na jimi vedené řízení, např. umožnit Kontrolnímu úřadu a vnitrostátním orgánům pro

⁽¹⁷⁾ V tomto směru viz věc E-1/94 Restamark uvedenou v poznámce č. 4 a věc 14/68 Walt Wilhelm, Sb. rozh. 1969, s. 1 a spojené věci 253/78 a 1 až 3/79 Giry a Guerlain, Sb. rozh. 1980, s. 2327, body 15 až 17.

⁽¹⁸⁾ V tomto směru viz věc E-1/94 Restamark, uvedenou v poznámce č. 4 a věc C-198/01 Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF), Sb. rozh. 2003, s. 49. Viz rovněž poznámku č. 11.

⁽¹⁹⁾ Vnitrostátní soudy mohou být například požádány, aby prosazovaly rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO přijaté podle článků 7 až 10, 23 a 24 kapitoly II.

⁽²⁰⁾ Viz např. věc 5/88 Wachauf, Sb. rozh. 1989, s. 2609, bod 19.

⁽²¹⁾ Spojené věci C-215/96 a C-216/96 Bagnasco, Sb. rozh. 1999, s. I-135, bod 50.

⁽²²⁾ Viz poznámka č. 4 tohoto sdělení.

⁽²³⁾ Věc 63/75 Fonderies Roubaix, Sb. rozh. 1976, s. 111, bod 9 až 11 a věc C-234/89 Delimitis, Sb. rozh. 1991, s. I-935, bod 46.

⁽²⁴⁾ Pokud jde o souběžné nebo následné použití soutěžních pravidel EHP vnitrostátními soudy a Kontrolním úřadem, viz rovněž body 11 až 14.

⁽²⁵⁾ Věc 66/86 Ahmed Saeed Flugreisen, Sb. rozh. 1989, s. 803, bod 27 a věc C-234/89 Delimitis, Sb. rozh. 1991, s. I-935, bod 50. Seznam pokynů a sdělení Kontrolního úřadu ESVO v oblasti politiky hospodářské soutěže i aktů zpracovaných do Dohody o EHP, na jejichž základě se čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP použije na některé kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, je uveden v příloze k tomuto sdělení.

⁽²⁶⁾ Pokud jde o možnost vnitrostátních soudů požádat Kontrolní úřad ESVO o stanovisko, viz body 27 až 30 dále.

hospodářskou soutěž předložit písemné připomínky ⁽²⁷⁾. Tato ustanovení práva EHP by měla mít přednost před vnitrostátními pravidly ⁽²⁸⁾.

10. V případě neexistence právních předpisů EHP ohledně řízení a sankcí souvisejících s prosazováním soutěžních pravidel EHP vnitrostátní soudy, musí tyto soudy použít vnitrostátní procesní právo a – v rozsahu, v jakém k tomu mají pravomoc – uložit sankce vyplývající z vnitrostátního práva. Použití těchto vnitrostátních ustanovení však musí být slučitelné s obecnými zásadami práva EHP. V tomto směru je vhodné připomenout judikaturu Soudního dvora ESVO a Soudního dvora Evropských společenství, podle níž:
- a) vnitrostátní právo musí v případě porušení práva EHP stanovit sankce, které jsou účinné, přiměřené a odrazující ⁽²⁹⁾;
 - b) pokud porušení práva EHP způsobí jednotlivci škodu, musí tento jednotlivec mít za určitých podmínek možnost uplatnit u vnitrostátního soudu nárok na náhradu škody ⁽³⁰⁾;
 - c) pravidla o řízení a sankcích, které vnitrostátní soudy uplatňují k prosazování práva EHP
 - nesmí toto prosazování nadměrně ztěžovat nebo prakticky znemožňovat (zásada efektivity) ⁽³¹⁾ a
 - nesmí být méně příznivá než pravidla použitelná na prosazování rovnocenného vnitrostátního práva (zásada rovnocennosti) ⁽³²⁾.

Vnitrostátní soud nesmí na základě provedených pravidel EHP, která mají mít přednost před vnitrostátním právem ⁽³³⁾, použít vnitrostátní pravidla, která nejsou slučitelná s těmito zásadami.

C. SOUBĚŽNÉ NEBO NÁSLEDNÉ POUŽITÍ SOUTĚŽNÍCH PRAVIDEL EHP KONTROLNÍM ÚŘADEM ESVO A VNITROSTÁTNÍMI SOUDY

11. Vnitrostátní soud může použít soutěžní právo EHP na dohody, rozhodnutí, jednání ve vzájemné shodě nebo jednostranné jednání ovlivňující obchod mezi smluvními stranami buď souběžně s Kontrolním úřadem ESVO ⁽³⁴⁾ nebo následně po něm ⁽³⁵⁾. V následujících bodech jsou uvedeny některé povinnosti, které musí vnitrostátní soudy za daných okolností dodržovat.

⁽²⁷⁾ K předkládání připomínek, viz body 31 až 35 tohoto sdělení.

⁽²⁸⁾ Viz bod 3 tohoto sdělení a poznámku č. 11.

⁽²⁹⁾ Věc 68/88 Komise proti Řecku, Sb. rozh. 1989, s. 2965, body 23 až 25.

⁽³⁰⁾ Pokud jde o náhradu škody v případě takového porušení státem ESVO a pokud jde o podmínky takové odpovědnosti, viz věc E-9/97 Erla Maria Sveinbjörnsdóttir, Sb. rozh. ESVO 1995, s. 95, bod 66 a věc E-4/01 Karl K. Karlsson hf, uvedenou v poznámce č. 11. Pokud jde o náhradu škody v případě takového porušení podnikem, viz věc C-453/99 Courage a Crehan Sb. rozh. 2001, s. 6297, body 26 a 27. Pokud jde o náhradu škody v případě takového porušení členským státem nebo orgánem, který tento stát zastupuje, a pokud jde o podmínky takové odpovědnosti, viz např. spojené věci C-6/90 a C-9/90 Francovich Sb. rozh. 1991 s. I-5357, bod 33 až 36; věc C-271/91 Marshall proti Southampton a South West Hampshire Area Health Authority, Sb. rozh. 1993 s. I-4367, body 30 a 34 až 35; spojené věci C-46/93 a C-48/93 Brasserie du Pêcheur and Factortame, Sb. rozh. 1996, s. I-1029; věc C-392/93 British Telecommunications, Sb. rozh. 1996, s. I-1631, body 39 až 46 a spojené věci C-178/94, C-179/94 a C-188/94 až 190/94 Dillenkofer, Sb. rozh. 1996, s. I-4845, body 22 až 26 a 72.

⁽³¹⁾ Viz např. věc E-4/01 Karl K. Karlsson hf, uvedenou v poznámce 11, bod 33; věc 33/76 Rewe, Sb. rozh. 1976, s. 1989, bod 5; věc 45/76 Comet, Sb. rozh. 1976, s. 2043, bod 12 a věc 79/83 Harz, Sb. rozh. 1984, s. 1921, body 18 a 23.

⁽³²⁾ Viz např. rozsudek ve věci E-4/01 Karl K. Karlsson hf, uvedený v poznámce 11, bod 33; věc 33/76 Rewe, Sb. rozh. 1976, s. 1989, bod 5; věc 158/80 Rewe, Sb. rozh. 1981, s. 1805, bod 44; věc 199/82 San Giorgio, Sb. rozh. 1983, s. 3595, bod 12 a věc C-231/96 Edis, Sb. rozh. 1998, s. I-4951, body 36 a 37.

⁽³³⁾ Viz bod 6 a poznámka č. 11.

⁽³⁴⁾ Ustanovení čl. 11 odst. 6, resp. čl. 40 odst. 3 a 4 kapitoly II by měla zamezit souběžnému použití článků 53 a 54 Dohody o EHP Kontrolním úřadem a vnitrostátním soudem pouze v případě, kdy byl vnitrostátní soud určen k plnění funkcí vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž.

⁽³⁵⁾ Při výkonu pravomocí podle článků 53 a 54 Dohody o EHP musí vnitrostátní soud navíc zohlednit pravomoci Komise, aby nepřijal rozhodnutí v rozporu s rozhodnutími, která Komise již přijala nebo přijme, věc C-234/89, Delimitis, Sb. rozh. 1991, s. I-935, bod 47.

12. Pokud vnitrostátní soud přijme rozhodnutí dříve než Kontrolní úřad ESVO, nesmí toto rozhodnutí být v rozporu s tím, co úřad hodlá přijmout⁽³⁶⁾. Vnitrostátní soud se za tímto účelem může dotázat Kontrolního úřadu, zda již v otázce stejných dohod, rozhodnutí nebo jednání⁽³⁷⁾ zahájil řízení, jaký je případně postup řízení a jaké je pravděpodobné rozhodnutí v dané věci⁽³⁸⁾. Pokud to vnitrostátní soud považuje za nutné, může z důvodu právní jistoty rovněž rozhodnout o přerušení řízení do té doby, než Kontrolní úřad přijme rozhodnutí⁽³⁹⁾. Kontrolní úřad bude usilovat o upřednostnění těch případů, ohledně nichž rozhodl o zahájení řízení ve smyslu čl. 2 odst. 1 kapitoly III Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem (dále jen „kapitola III“) a které jsou předmětem vnitrostátních řízení, jež byla takto přerušena, zejména pokud na nich závisí výsledek civilního sporu. Pokud však vnitrostátní soud může bezpochyby předjímat očekávané rozhodnutí Kontrolního úřadu nebo pokud již Kontrolní úřad v podobné věci rozhodnutí přijal, může vnitrostátní soud rozhodnout o případu, který mu byl předložen, v souladu s takovým předpokládaným nebo dřívějším rozhodnutím, aniž by se musel obrátit na Kontrolní úřad se žádostí o výše uvedené informace nebo počkat na rozhodnutí Kontrolního úřadu.
13. Pokud Kontrolní úřad ESVO přijme rozhodnutí v konkrétním případě dříve než vnitrostátní soud, nemůže tento soud přijmout rozhodnutí, které by bylo v rozporu s rozhodnutím Kontrolního úřadu. Závaznost rozhodnutí Kontrolního úřadu pochopitelně nevylučuje výklad práva EHP, který provádí Soudní dvůr ESVO. Proto pokud má vnitrostátní soud pochybnosti o platnosti rozhodnutí Kontrolního úřadu, nemůže vyloučit závaznost takového rozhodnutí bez rozhodnutí Soudního dvora ESVO, z kterého by vyplýval opak⁽⁴⁰⁾. Pokud tedy vnitrostátní soud hodlá přijmout rozhodnutí, které je v rozporu s rozhodnutím Kontrolního úřadu, musí Soudnímu dvoru ESVO předložit žádost o poradní stanovisko (článek 34 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem). Soudní dvůr ESVO pak rozhodne o slučitelnosti rozhodnutí Kontrolního úřadu s právem EHP. Pokud však bylo rozhodnutí Kontrolního úřadu napadeno před Soudním dvorem ESVO podle článku 36 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem a výsledek sporu předloženému soudu závisí na platnosti rozhodnutí Kontrolního úřadu, měl by vnitrostátní soud přerušit řízení a vyčkat konečného rozhodnutí Soudního dvora ESVO ve věci žaloby na zrušení, ledaže se vnitrostátní soud domnívá, že okolnosti daného případu vyžadují, aby se obrátil na Soudní dvůr ESVO se žádostí o stanovisko ohledně platnosti rozhodnutí Kontrolního úřadu (článek 34 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem)⁽⁴¹⁾.
14. Jakmile vnitrostátní soud přeruší řízení, např. z důvodu čekání na rozhodnutí Kontrolního úřadu (situace popsána v bodu 12 tohoto sdělení) nebo na konečné rozhodnutí Soudního dvora ESVO v žalobě pro zrušení nebo v žádosti o poradní stanovisko (situace popsána v bodu 13), má povinnost zjistit, zda je nutné k ochraně zájmů stran nařídit přechodná opatření⁽⁴²⁾.

III. SPOLUPRÁCE MEZI KONTROLNÍM ÚŘADEM ESVO A VNITROSTÁTNÍMI SOUDY

15. Hlavní část Dohody o EHP a Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem kromě mechanismu spolupráce mezi vnitrostátními soudy o Soudním dvorem ESVO podle článku 34 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem výslovně neupravuje spolupráci mezi vnitrostátními soudy a Kontrolním úřadem ESVO. Článek 3 Dohody o EHP, který byl navržen podle článku 10 Smlouvy o ES a do značné míry jej reprodukuje, však zavazuje smluvní strany, aby přijaly veškerá vhodná opatření, která usnadní dosažení závazků vyplývajících z Dohody o EHP. Soudy Společenství konstatovaly, že článek 10 Smlouvy o ES ukládá za účelem dosažení cílů Smlouvy o ES evropským orgánům

⁽³⁶⁾ Čl. 16 odst. 1 kapitoly II.

⁽³⁷⁾ Kontrolní úřad zahajuje řízení na základě přijetí rozhodnutí podle článků 7 až 10 kapitoly II (viz čl. 2 odst. 2 kapitoly III). Podle Soudního dvora Evropských společenství zahájení řízení představuje autoritativní akt Komise, který dokládá její záměr přijmout rozhodnutí (věc 48/72 Brasserie de Haecht, Sb. rozh. 1973, s. 77, bod 16).

⁽³⁸⁾ Věc C-234/89 Delimitis, Sb. rozh. 1991, s. I-935, bod 53, a spojené věci C-319/93, C-40/94 a C-224/94 Dijkstra, Sb. rozh. 1995, s. I-4471, bod 34. K této otázce viz také bod 21 tohoto sdělení.

⁽³⁹⁾ Viz čl. 16 odst. 1 kapitoly II a věc C-234/89 Delimitis, Sb. rozh. 1991, s. I-935, bod 47 and věc C-344/98 Masterfoods, Sb. rozh. 2000, s. I-11369, bod 51.

⁽⁴⁰⁾ Věc 314/85 Foto-Frost, Sb. rozh. 1987, s. 4199, body 12 až 20.

⁽⁴¹⁾ Viz čl. 16 odst. 1 kapitoly II a věc C-344/98 Masterfoods, Sb. rozh. 2000, s. I-11369, body 52 až 59.

⁽⁴²⁾ Věc C-344/98 Masterfoods, Sb. rozh. 2000, s. I-11369, bod 58.

a členským státům vzájemnou povinnost loajální spolupráce. Článek 10 Smlouvy o ES tedy stanoví, že Komise musí být vnitrostátním soudům nápomocna při provádění práva Společenství⁽⁴³⁾. Kontrolní úřad se domnívá, že na základě odpovídajícího článku 3 Dohody o EHP a článku 2 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru podléhá podobné povinnosti loajální spolupráce vůči vnitrostátním soudům států ESVO. Stejnou povinnost napomáhat Kontrolnímu úřadu při plnění jeho úkolů mohou mít i vnitrostátní soudy⁽⁴⁴⁾.

16. Rovněž je třeba poukázat na spolupráci mezi vnitrostátními soudy a vnitrostátními orgány, zejména orgány pro hospodářskou soutěž, při použití článků 53 a 54 Dohody o EHP. I když je spolupráce mezi těmito vnitrostátními orgány především upravena vnitrostátními pravidly, čl. 15 odst. 3 kapitoly II stanoví možnost, aby vnitrostátní orgány předkládaly připomínky vnitrostátním soudům příslušného státu ESVO. Body 31 a 33 až 35 tohoto sdělení se na předkládání těchto připomínek uplatní obdobně.

A. KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO JAKO TZV. AMICUS CURIAE

17. Za účelem pomoci vnitrostátním soudům při provádění soutěžních pravidel EHP je Kontrolní úřad ESVO zavázán napomáhat v případech, kdy je to nutné k rozhodnutí dané věci. Článek 15 kapitoly II odkazuje na nejčastější druhy takové pomoci: předávání informací (body 21 až 26) a stanovisek Kontrolního úřadu (body 27 až 30), obojí na žádost vnitrostátního soudu, a možnost Kontrolního úřadu předložit připomínky (body 31 až 35). Tato pomoc nemůže být omezena žádným předpisem států ESVO, i když kapitola II upravuje jen uvedené druhy. V případě neexistence procesních pravidel k tomuto účelu a v rozsahu, v jakém jsou nutná k usnadnění těchto forem pomoci, však státy ESVO musí přijmout vhodná procesní pravidla, která umožní jak vnitrostátním soudům, tak Kontrolnímu úřadu plně využít všech možností vyplývajících z kapitoly II⁽⁴⁵⁾.

18. Vnitrostátní soud může zaslat svou písemnou žádost o pomoc na adresu Kontrolního úřadu ESVO:

EFTA Surveillance Authority
rue Belliard 35
B-1040 Brussels

nebo zaslat v elektronické formě na adresu:

registry@eftasurv.int

19. Je třeba připomenout, že při veškerých formách spolupráce s vnitrostátními soudy musí Kontrolní úřad respektovat jejich nezávislost. Proto pomoc nabízená Kontrolním úřadem vnitrostátní soud nezavazuje. Kontrolní úřad se rovněž musí ujistit, zda respektuje povinnost zachovávat profesní tajemství a zda zaručuje vlastní fungování a nezávislost⁽⁴⁶⁾. Kontrolní úřad je při plnění svých povinností podle článku 3 Dohody o EHP a článku 2 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru týkající se pomoci vnitrostátním soudům při používání soutěžních pravidel EHP zavázán, že bude při poskytování této pomoci neutrální a objektivní. Pomoc Kontrolního úřadu vnitrostátním soudům skutečně patří mezi jeho povinnosti v rámci ochrany veřejného zájmu. Nemá tedy sloužit soukromým zájmům stran, jichž se týká řízení v případě předloženém vnitrostátnímu soudu. Kontrolní úřad proto nevyšleší žádnou ze stran ohledně jeho pomoci vnitrostátnímu soudu. V případě, že Kontrolní úřad byl jakoukoli ze stran případu předloženému vnitrostátnímu soudu kontaktován ohledně otázek, které se před vnitrostátním soudem projednávají, uvědomí o tom vnitrostátní soud bez ohledu na to, zda ke kontaktu došlo před tím, než soud požádal o spolupráci, nebo potom.

⁽⁴³⁾ Věc C-2/88 Imm Zwartveld, Sb. rozh. 1990, s. I-3365, body 16 až 22 a věc C-234/89 Delimitis, Sb. rozh. 1991, s. I-935, body 53.

⁽⁴⁴⁾ Věc C-94/00 Roquette Frères, Sb. rozh. 2002, s.9011, bod 31.

⁽⁴⁵⁾ Pokud jde o sluchitelnost těchto vnitrostátních procesních pravidel s obecnými zásadami práva EHP, viz body 9 a 10 tohoto sdělení.

⁽⁴⁶⁾ Pokud jde o tyto povinnosti, viz body 23 až 26 tohoto sdělení.

20. Kontrolní úřad ESVO uveřejní ve své výroční zprávě shrnutí týkající se spolupráce s vnitrostátními soudy podle tohoto sdělení. Rovněž může na své internetové stránce zveřejnit svá stanoviska a připomínky.

1. Povinnost Kontrolního úřadu ESVO předávat informace vnitrostátním soudům

21. Povinnost Kontrolního úřadu pomáhat vnitrostátním soudům při provádění soutěžního práva EHP se hlavně odráží v povinnosti poskytovat vnitrostátním soudům informace, které má k dispozici. Vnitrostátní soud může např. požádat Kontrolní úřad o dokumenty, které má k dispozici, nebo o informace procesní povahy, které mu umožní zjistit, zda byl konkrétní případ Kontrolnímu úřadu předložen, zda Kontrolní úřad zahájil řízení nebo zda již přijal stanovisko. Vnitrostátní soud se rovněž může dotázat Kontrolního úřadu, zda je pravděpodobné, že bude přijato určité rozhodnutí, aby mohl konstatovat, že existují podmínky pro rozhodnutí o přerušení řízení nebo že je třeba přijmout předběžná opatření⁽⁴⁷⁾.
22. Za účelem zajištění efektivity spolupráce s vnitrostátními soudy bude Kontrolní úřad ESVO usilovat o to, aby vnitrostátním soudům poskytl požadované informace ve lhůtě jednoho měsíce od přijetí žádosti. Pokud Kontrolní úřad musí požádat vnitrostátní soud o vysvětlení žádosti nebo pokud se musí obrátit na osoby, které jsou přímo poskytnutím informací dotčeny, běh této lhůty začíná dnem obdržení požadovaných informací.
23. Kontrolní úřad ESVO musí při předávání informací vnitrostátním soudům respektovat záruky poskytnuté fyzickým i právnickým osobám článkem 122 Dohody o EHP a článkem 14 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru⁽⁴⁸⁾. Článek 14 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru zabráňuje členům, úředníkům a jiným zaměstnancům Kontrolního úřadu zveřejňovat informace, na něž se vztahuje povinnost ochrany profesního tajemství. Článek 122 Dohody o EHP stanoví, že zástupci, delegáti a odborníci smluvních stran, jakož i úředníci a ostatní zaměstnanci, a to i po skončení svých funkcí, nesmí vyrazovat informace, které jsou profesním tajemstvím, zejména informace o podnicích, jejich obchodních stycích nebo o struktuře jejich nákladů. Tato povinnost je rovněž uvedena v článku 28 kapitoly II. Informace, které jsou profesním tajemstvím mohou být buď důvěrné informace, nebo mohou představovat obchodní tajemství. Obchodní tajemství představují informace, jejichž zveřejnění, jakož i skutečné předání osobě, která není původcem informace, mohou vážně poškodit zájmy osoby, která je původcem informací⁽⁴⁹⁾.
24. Ze znění článků 3 a 122 Dohody o EHP spolu s článkem 14 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru nevyplývá pro Kontrolní úřad absolutní zákaz předávat vnitrostátním soudům informace, na něž se vztahuje povinnost ochrany profesního tajemství. Kontrolní úřad se stejně domnívá, jak potvrzuje judikatura soudů Společenství, pokud jde o povinnost loajální spolupráce Společenství, že tato povinnost loajální spolupráce vyžaduje, aby Kontrolní úřad poskytl vnitrostátním soudům jakoukoli informaci, o kterou požádají, včetně informací představujících profesní tajemství. Při spolupráci s vnitrostátními soudy však Kontrolní úřad v žádném případě nesmí porušit záruky stanovené v článku 122 Dohody o EHP a článku 14 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru.
25. Před poskytnutím informace představující profesní tajemství vnitrostátnímu soudu proto Kontrolní úřad upozorní soud na jeho povinnost podle práva EHP chránit práva, která článek 122 Dohody o EHP a článek 14 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru přiznává fyzickým a právnickým osobám a požádá soud, zda může zajistit a zda zajistí ochranu důvěrných informací a obchodních tajemství. Pokud vnitrostátní soud tyto záruky nemůže poskytnout, Kontrolní úřad mu informace, které představují profesní tajemství, neposkytne⁽⁵⁰⁾. Kontrolní úřad předá požadované informace pouze v případě, kdy vnitrostátní soud poskytne záruku, že ochrání důvěrné informace a obchodní tajemství, a vymezí ty části těchto informací, které jsou profesním tajemstvím, a ty části které profesním tajemstvím nejsou a proto mohou být zveřejněny.

⁽⁴⁷⁾ Věc C-234/89 Delimitis, Sb. rozh. 1991, s. I-935, bod 53, a spojené věci C-319/93, C-40/94 a C-224/94 Dijkstra, Sb. rozh. 1995, s. I-4471, bod 34.

⁽⁴⁸⁾ Věc C-234/89 Delimitis, Sb. rozh. 1991, s. I-935, bod 53.

⁽⁴⁹⁾ Věc T-353/94 Postbank, Sb. rozh. 1996, s. II-921, body 86 a 87 a věc 145/83 Adams, Sb. rozh. 1985, s. 3539, body 34.

⁽⁵⁰⁾ Věc C-2/88 Zwartveld, Sb. rozh. 1990, s. I-4405, body 10 a 11 a věc T-353/94, Sb. rozh. 1996, s. II-921, body 93.

26. Na poskytování informací Kontrolním úřadem ESVO vnitrostátním soudům se vztahují i další výjimky. Kontrolní úřad může zejména odmítnout předání informace vnitrostátním soudům z naléhavých důvodů vztahujících se k nutnosti chránit zájmy EHP nebo odvrátit jakýkoli zásah do jeho fungování a nezávislosti, zejména ohrožením plnění úkolů, které mu byly svěřeny⁽⁵¹⁾. Kontrolní úřad proto vnitrostátním soudům nepředá informace, které mu byly dobrovolně poskytnuty žadatelem o shovívavost, pokud s tím tento žadatel nesouhlasí.

2. Žádost o stanovisko ohledně otázek týkajících se použití soutěžních pravidel EHP

27. Pokud je vnitrostátní soud vyzván k použití soutěžních pravidel EHP na případ, který mu byl předložen, může nejprve čerpat z judikatury Soudního dvora ESVO, z právních předpisů EHP, z rozhodnutí Kontrolního úřadu, sdělení a pokynů o použití článků 53 a 54 Dohody o EHP⁽⁵²⁾, jakož i z příslušné judikatury a z rozhodnutí soudů Společenství a Komise při aplikaci práva EHP a příslušných právních předpisů Společenství. Pokud tyto nástroje neposkytují dostatečné pokyny pro rozhodnutí, může se vnitrostátní soud obrátit na Kontrolní úřad se žádostí o stanovisko ohledně otázek týkajících se použití soutěžních pravidel EHP. Vnitrostátní soud může požádat Kontrolní úřad o stanovisko ohledně ekonomických, faktických a právních věcí⁽⁵³⁾. Uvedenou žádostí ovšem není dotčena možnost nebo povinnost vnitrostátního soudu požádat Soudní dvůr ESVO o poradní stanovisko týkající se výkladu nebo platnosti práva EHP v souladu s článkem 34 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem.
28. Aby Kontrolní úřad mohl poskytnout vnitrostátnímu soudu užitečné stanovisko, může požádat vnitrostátní soud o doplňující informace⁽⁵⁴⁾. Za účelem zajištění účinné spolupráce s vnitrostátními soudy bude Kontrolní úřad ESVO usilovat o to, aby vnitrostátním soudům poskytl požadované stanovisko ve lhůtě čtyř měsíců od přijetí žádosti. Pokud Kontrolní úřad požádal vnitrostátní soud o další informace nutné k vypracování jeho stanoviska, začíná běh této lhůty dnem obdržení doplňujících informací.
29. Kontrolní úřad se v rámci svého stanoviska omezí na to, aby vnitrostátnímu soudu poskytl faktické informace nebo požadované ekonomické nebo právní vysvětlení, aniž by posuzoval meritorické okolnosti případu předloženého vnitrostátnímu soudu. Stanovisko Kontrolního úřadu navíc není pro vnitrostátní soud právně závazné.
30. V souladu s tím, co bylo uvedeno v bodu 19 tohoto sdělení, Kontrolní úřad před vypracováním svého stanoviska pro vnitrostátní soud nevyslyší strany sporu. Vnitrostátní soud bude muset nakládat se stanoviskem Kontrolního úřadu v souladu s příslušnými vnitrostátními procesními pravidly, která musí respektovat obecné zásady práva EHP.

3. Předkládání připomínek Kontrolního úřadu ESVO vnitrostátnímu soudu

31. Podle čl. 15 odst. 3 kapitoly II vnitrostátní úřady pro hospodářskou soutěž a Kontrolní úřad ESVO mohou vnitrostátnímu soudu, který byl vyzván k použití článků 53 a 54 Dohody o EHP, předložit připomínky k otázkám týkajícím se použití těchto ustanovení. Kapitola II rozlišuje písemné připomínky, které mohou vnitrostátní úřady pro hospodářskou soutěž a Kontrolní úřad předložit z vlastního podnětu, a ústní připomínky, které mohou být předkládány pouze se svolením vnitrostátního soudu⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵¹⁾ Věc C-2/88 Zwartveld, Sb. rozh. 1990, s. I-4405, body 10 a 11; věc C-275/00 First a Franex, Sb. rozh. 2002, s. I-10943, bod 49 a věc T-353/94 Postbank, Sb. rozh. 1996, s. II-921, bod 93.

⁽⁵²⁾ Viz poznámka č. 8 tohoto sdělení.

⁽⁵³⁾ Věc C-234/89 Delimitis, Sb. rozh. 1991, s. I-935, bod 53 a spojené věci C-319/93, C-40/94 a C-224/94 Dijkstra, Sb. rozh. 1995, s. I-4471, bod 34.

⁽⁵⁴⁾ Srovnej s rozsudkem ve věci 96/81 Komise proti Nizozemsku, Sb. rozh. 1982, s. 1791, bod 7 a s rozsudkem ve věci 272/86 Komise proti Řecku, Sb. rozh. 1988, s. 4875, bod 30.

⁽⁵⁵⁾ Podle čl. 15 odst. 4 kapitoly II tím nejsou dotčeny širší pravomoci předkládat připomínky vnitrostátním soudům, na které byly podle vnitrostátního práva přeneseny pravomoci vnitrostátního úřadu pro hospodářskou soutěž.

32. Kapitola II stanoví, že Kontrolní úřad ESVO předkládá připomínky pouze v případě, pokud to vyžaduje jednotné používání článků 53 a 54 Dohody o EHP. Vzhledem k tomuto cíli Kontrolní úřad předkládá pouze připomínky týkající se ekonomické a právní analýzy skutečností, z nichž vychází případ předložený vnitrostátnímu soudu.
33. Aby Kontrolní úřad ESVO mohl předkládat užitečné připomínky, může požádat vnitrostátní soud, aby mu předal kopii všech dokumentů nutných k posouzení případu nebo jejich předání zajistil. V souladu s čl. 15 odst. 3 druhým pododstavcem kapitoly II Kontrolní úřad ESVO tyto dokumenty použije pouze pro přípravu svých připomínek ⁽⁵⁶⁾.
34. Vzhledem k tomu, že kapitola II nestanoví procesní rámec pro předkládání připomínek, vyplývá příslušný procesní rámec z procesních předpisů a praxe států ESVO. Pokud stát ESVO dosud neupravil příslušný procesní rámec, musí vnitrostátní soud stanovit, která procesní pravidla se použijí na uplatňování připomínek v případě, který mu byl předložen.
35. Procesní rámec by měl respektovat zásady stanovené v bodu 10 tohoto sdělení. Mimo jiné to znamená, že procesní rámec pro předkládání připomínek ohledně otázek týkajících se použití článků 53 a 54 Dohody o EHP
- a) musí být slučitelný s obecnými zásadami práva EHP, zejména se základními právy stran, jichž se případ týká;
 - b) nesmí nepřiměřeně ztížit předkládání těchto připomínek nebo jej prakticky znemožnit (zásada efektivit) ⁽⁵⁷⁾ a
 - c) nesmí způsobit, že předkládání těchto připomínek bude obtížnější než předkládání připomínek v soudních řízeních, ve kterých se aplikuje rovnocenné vnitrostátní právo (zásada rovnocennosti).

B. VNITROSTÁTNÍ SOUDY USNADŇUJÍCÍ ÚLOHU KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO PŘI PROSAZOVÁNÍ SOUTĚŽNÍCH PRAVIDEL EHP

36. Vzhledem k tomu, že povinnost loajální spolupráce rovněž znamená, že orgány států ESVO napomáhají Kontrolnímu úřadu ESVO při dosahování cílů Dohody o EHP ⁽⁵⁸⁾, stanoví kapitola II tři příklady této pomoci: (1) poskytnutí dokumentů nutných pro posouzení případu, ohledně něhož Kontrolní úřad hodlá předložit připomínky (viz bod 33); (2) poskytnutí rozsudků týkajících se použití článků 53 a 54 Dohody o EHP a (3) úloha vnitrostátních soudů, pokud jde o inspekce Kontrolního úřadu.

1. Poskytování rozsudků vnitrostátních soudů týkajících se použití článků 53 a 54 Dohody o EHP

37. Podle čl. 15 odst. 2 kapitoly II zašlou státy ESVO Kontrolnímu úřadu ESVO kopii všech rozsudků vnitrostátních soudů v písemné formě, které se týkají použití článků 53 a 54 Dohody o EHP neprodleně poté, co byl rozsudek v písemné formě oznámen stranám sporu. Poskytování vnitrostátních rozsudků týkajících se použití článků 53 a 54 Dohody o EHP a související informace o řízeních před vnitrostátními soudy především umožňuje, aby se Kontrolní úřad včas dozvěděl o případech, ve kterých by, pokud jedna ze stran podá proti rozsudku odvolání, bylo vhodné předložit připomínky.

2. Úloha vnitrostátních soudů, pokud jde o inspekce Kontrolního úřadu ESVO

38. Vnitrostátní soudy mohou hrát úlohu v souvislosti s inspekcemi Kontrolního úřadu ESVO v podnicích a sdruženích podniků. Úloha vnitrostátních soudů závisí na skutečnosti, zda jsou inspekce vedeny v obchodních prostorách nebo mimo obchodní prostory.

⁽⁵⁶⁾ Viz rovněž čl. 28 odst. 2 kapitoly II, který zakazuje Kontrolnímu úřadu ESVO zveřejnit získané informace, na něž se vztahuje povinnost ochrany profesního tajemství.

⁽⁵⁷⁾ Spojené věci 46/87 a 227/88 Hoechst, Sb. rozh. 1989 s. 2859, bod 33. Viz rovněž čl. 15 odst. 3 kapitoly II.

⁽⁵⁸⁾ Věc C-69/90 Komise proti Itálii, Sb. rozh. 1991, s. 6011, bod 15.

39. Pokud jde o inspekci v obchodních prostorách, mohou vnitrostátní právní předpisy vyžadovat, aby vnitrostátní soud vydal povolení umožňující vnitrostátnímu donucovacímu orgánu poskytnout Kontrolnímu úřadu ESVO pomoc v případě, kdy příslušný podnik nebude spolupracovat. Tento souhlas může být také vyžadován jako o preventivní opatření. Při projednávání této žádosti má vnitrostátní soud pravomoc prověřit pravost rozhodnutí Kontrolního úřadu o inspekci a zjistit, zda navrhovaná donucovací opatření nejsou ve vztahu k předmětu inspekce svévolná nebo nepřiměřená. Při přezkoumávání přiměřenosti donucovacích opatření může vnitrostátní soud požádat Kontrolní úřad, přímo nebo prostřednictvím vnitrostátního úřadu pro hospodářskou soutěž, o podrobné vysvětlení důvodů, na základě kterých má Kontrolní úřad podezření, že došlo k jednání v rozporu s články 53 a 54 Dohody o EHP, dále závažnosti takového předpokládaného protiprávního jednání a způsobu zapojení dotčeného podniku ⁽⁵⁹⁾.
40. Pokud jde o inspekci mimo obchodní prostory, vyžaduje se podle kapitola II povolení vnitrostátního soudu před tím, než může dojít k výkonu rozhodnutí Kontrolního úřadu, jímž se tato inspekce nařizuje. V takovém případě vnitrostátní soud přezkoumá, zda je rozhodnutí Kontrolního úřadu o inspekci pravé a zda navrhovaná donucovací opatření nejsou svévolná ani nepřiměřená, zejména vzhledem k závažnosti předpokládaného protiprávního jednání, k významu hledaných důkazů, k zapojení dotčeného podniku a k odůvodněné pravděpodobnosti, že účetní knihy a záznamy týkající se předmětu kontroly jsou uchovávány v prostorách, pro které se žádá povolení. Vnitrostátní soud může požádat Kontrolní úřad, přímo nebo prostřednictvím vnitrostátního úřadu pro hospodářskou soutěž, o podrobné zdůvodnění těch prvků nutných k tomu, aby mohl prověřit přiměřenost navrhovaných donucovacích opatření ⁽⁶⁰⁾.
41. V obou případech uvedených v bodech 39 a 40 nesmí vnitrostátní soud zpochybnit oprávněnost rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO nebo nutnost inspekce, ani nemůže požádat, aby mu byly dány k dispozici informace ze spisu Kontrolního úřadu ⁽⁶¹⁾. Povinnost loajální spolupráce navíc vyžaduje, aby vnitrostátní soud přijal rozhodnutí v přiměřené lhůtě, aby tak umožnil Kontrolnímu úřadu účinně provést inspekci ⁽⁶²⁾.

IV. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

42. Toto sdělení se vydává za účelem pomoci vnitrostátním soudům při použití článků 53 a 54 Dohody o EHP. Sdělení vnitrostátní soudy nezavazuje, ani jím nejsou dotčena práva a povinnosti států ESVO a fyzických a právnických osob podle práva EHP.
43. Toto sdělení nahrazuje sdělení z roku 1995 o spolupráci mezi vnitrostátními soudy a Kontrolním úřadem ESVO při použití článků 53 a 54 Dohody o EHP ⁽⁶³⁾.

⁽⁵⁹⁾ Ustanovení čl. 20 odst. 6 až 8 kapitoly II a věc C-94/00 Roquette Frères, Sb. rozh. [2002], s. 9011.

⁽⁶⁰⁾ Ustanovení čl. 21 odst. 3 kapitoly II.

⁽⁶¹⁾ Věc C-94/00 Roquette Frères, Sb. rozh. 2002, s.9011, body 62 až 66.

⁽⁶²⁾ Viz rovněž odst. 91 a 92 téhož rozsudku.

⁽⁶³⁾ Úř. věst. C 112, 4.5.1995, s. 7.

PŘÍLOHA

AKTY ODPOVÍDAJÍCÍ NAŘÍZENÍM SPOLEČENSTVÍ O BLOKOVÝCH VÝJIMKÁCH UVEDENÝCH V PŘÍLOZE XIV DOHODY O EHP A VYSVĚTLUJÍCÍ SDĚLENÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU

Tento seznam je v aktualizované verzi rovněž k dispozici na internetových stránkách Kontrolního úřadu ESVO:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldcompetition/otherpublications/dbaFile1127.html>

A. Neodvětvová specifická pravidla

1. *Sdělení obecné povahy*

- Sdělení o definici relevantního trhu pro účely soutěžního práva v rámci EHP (Úř. věst. L 200, 16.7.1998, s. 48 a dodatek EHP k Úř. věst. 28, 16.7.1998, s. 3).
- Sdělení o dohodách menšího významu, které výrazně neomezuji hospodářskou soutěž podle čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP (de minimis) (Úř. věst. C 67, 20.3.2003, s. 20 a dodatek EHP k Úř. věst. 15, 20.3.2003, s. 11).
- Pokyny o pojetí účinku na obchod uvedeného v člancích 53 a 54 Dohody o EHP, dosud neuveřejněné.
- Pokyny o použití čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP, dosud neuveřejněné.
- Sdělení o spolupráci se sítí orgánů pro hospodářskou soutěž států ESVO, dosud neuveřejněné.
- Sdělení o spolupráci mezi vnitrostátními soudy a Kontrolním úřadem ESVO při použití článků 53 a 54 Dohody o EHP, dosud neuveřejněné.
- Sdělení o spolupráci mezi vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž a Kontrolním úřadem ESVO při řešení případů spadajících do rozsahu působnosti článků 53 a 54 Dohody o EHP, dosud neuveřejněné.

2. *Vertikální dohody*

- Akt odpovídající nařízení Komise (ES) č. 2790/1999 ze dne 22. prosince 1999 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě (Úř. věst. L 336, 29.12.1999, s. 21) uvedený v kapitole B, bodu 2 přílohy XIV Dohody o EHP, nahrazený rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 18/2000, Úř. věst. L 103, 12.4.2001, s. 36 a dodatek EHP k Úř. věst. 20, 12.4.2001, s. 179.
- Pokyny k vertikálním omezením (Úř. věst. C 122, 23.5.2002, s. 1 a dodatek EHP k Úř. věst. 26, 23.5.2002, s. 7).

3. *Dohody o horizontální spolupráci*

- Akt odpovídající nařízení Komise (ES) č. 2658/2000 ze dne 29. listopadu 2000 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie specializačních dohod (Úř. věst. L 304, 5.12.2000, s. 21) uvedený v kapitole D, bodu 6 přílohy IX Dohody o EHP, nahrazený rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 113/2000, Úř. věst. L 52, 22.2.2001, s. 38 a dodatek EHP k Úř. věst. 9, 22.2.2001, s. 5.
- Akt odpovídající nařízení Komise (ES) č. 2659/2000 ze dne 29. listopadu 2000 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie dohod o výzkumu a vývoji (Úř. věst. L 304, 5.12.2000, s. 7) uvedený v kapitole D, bodu 7 přílohy IX Dohody o EHP (nahrazený rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 113/2000, Úř. věst. L 52, 22.2.2001, s. 38 a dodatek EHP k Úř. věst. 9, 22.2.2001, s. 5).
- Pokyny o použitelnosti článku 53 Dohody o EHP na dohody o horizontální spolupráci (Úř. věst. C 266, 31.10.2002, s. 1 a dodatek EHP k Úř. věst. 55, 31.10.2002, s. 1).

4. *Licenční dohody o převodu technologií*

- Akt odpovídající nařízení Komise (ES) č. 772/2004 ze dne 27. dubna 2004 o použití čl. 81 odst. 3 na kategorie dohod o převodu technologií (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s.11), uvedený v kapitole C, bodu 5 přílohy XIV Dohody o EHP, vložený rozhodnutím Smíšeného výboru 42/2005, dosud nezveřejněný.

B. Odvětvová specifická pravidla**1. Pojištění**

- Akt odpovídající nařízení Komise (ES) č. 358/2003 ze dne 27. února 2003 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě v oblasti pojišťovnictví (Úř. věst. L 53, 28.2.2003, s. 8) uvedený v kapitole J, bodu 15 písm. b) přílohy XIV Dohody o EHP (vložený rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 82/2003, Úř. věst. L 257, 9.10.2003, s. 37 a dodatek EHP k Úř. věst. 51, 9.10.2003, s. 24).

2. Motorová vozidla

- Akt odpovídající nařízení Komise (ES) č. 1400/2002 ze dne 31. července 2002 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví motorových vozidel (Úř. věst. L 203, 1.8.2002, s. 30) uvedený v kapitole B, bodu 4 písm. b) přílohy XIV Dohody o EHP, vložený rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 136/2002, Úř. věst. L 336, 12.12.2002, s. 38 a dodatek EHP k Úř. věst. 61, 12.12.2002, s. 31.

3. Telekomunikace

- Pokyny k použití soutěžních pravidel EHP v odvětví telekomunikací (Úř. věst. L 153, 18.6.1994, s.35 a dodatek EHP k Úř. věst. 15, 18.6.1994, p.34)

4. Doprava

- Akt odpovídající nařízení (EHS) č. 1617/93 o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na určité kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě týkající se společného plánování a koordinace letových řádů, společného poskytování služeb, konzultací o tarifech pravidelné osobní a nákladní dopravy a přidělování volných letištních časů (Úř. věst. L 155, 26.6.1993, s. 18), uvedený v kapitole G, bodu 11 písm. b) přílohy XIV Dohody o EHP, vložený v rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 7/1994 a pozměněný rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 65/1996, Úř. věst. L 71, 13.3.1997, s. 38 a dodatek EHP k Úř. věst. 11, 13.3.1997, s. 41, rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 87/1999, Úř. věst. L 296, 23.11.2000, s. 47 a dodatek EHP k Úř. věst. 54, 23.11.2000, s. 268 (islandské znění) a Del 2, s. 232 (norské znění), a rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 96/2001, Úř. věst. 251, 20.9.2001, s. 23 a dodatek EHP k Úř. věst. 47, 20.9.2001, s. 10.
 - Akt odpovídající nařízení (ES) č. 823/2000 ze dne 19. dubna 2000 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na některé kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě mezi společnostmi liniové dopravy (konsorcií) (Úř. věst. L 100, 20.4.2000, s. 24), uvedený v kapitole G, bodu 11 písm. c) přílohy XIV Dohody o EHP, zpracovaný rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 12/1996, Úř. věst. L 124, 23.5.1996, s. 13 a dodatek EHP k Úř. věst. 22, 23.5.1996, s. 54, nahrazeným rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 49/2000, Úř. věst. L 237, 21.9.2000, s. 60 a dodatek EHP k Úř. věst. 42, 21.9.2000, s. 3.
-

Oznámení norských orgánů týkající se regionálně odlišených příspěvků na sociální zabezpečení
Kontrolní úřad ESVO rozhodl nevznášet námitky vůči oznámenému opatření

(2006/C 305/11)

Datum přijetí: 19. červenec 2006

Stát ESVO: Norsko

Věc č.: 59280

Název: Regionálně odlišené příspěvky na sociální zabezpečení

Cíl: Omezit nebo předcházet vylidňování v nejméně osídlených regionech Norska podporováním zaměstnanosti v těchto regionech

Právní základ: Článek 1 výroční rezoluce Parlamentu o sazbách příspěvků na sociální zabezpečení atd. a oddíl 23-2 zákona č. 19 ze dne 28. února 1997 týkající se systému národního pojištění (*Folketrygdloven*)

Rozpočet: Přibližně 8,5 miliard NOK (přibližně 1 miliarda EUR) ročně

Doba trvání: Od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013

Závazné jazykové znění rozhodnutí bez důvěrných údajů lze nalézt na této internetové stránce:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>

Prahové hodnoty v oblasti veřejných zakázek

(2006/C 305/12)

Níže jsou uvedeny prahové hodnoty platné podle aktu uvedeného v bodě 2 ⁽¹⁾ přílohy XVI Dohody o EHP (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 ve znění nařízení Komise (ES) č. 2083/2005) a aktu uvedeného v bodě 4 ⁽²⁾ přílohy XVI Dohody o EHP (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 ve znění nařízení Komise (ES) č. 2083/2005):

euro	islandská koruna	švýcarský frank (Lichtenštejnsko)	norská koruna
80 000	6 812 745	123 725	660 000
137 000	11 666 826	211 880	1 130 250
211 000	17 968 616	326 326	1 740 750
422 000	35 937 233	652 652	3 481 500
1 000 000	85 159 320	1 546 570	8 250 000
5 278 000	449 470 890	8 162 796	43 543 500

⁽¹⁾ Ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 68/2006 a č. 69/2006, obě ze dne 2. června 2006, kterými se mění příloha XVI (Zakázky) Dohody o EHP.

⁽²⁾ Totéž.

Sdělení Kontrolního úřadu ESVO o neformálním poradenství v záležitostech nových otázek, které vyvstanou v souvislosti s konkrétní aplikací článků 53 a 54 Dohody o EHP (informační dopisy)

(2006/C 305/13)

- A. Toto sdělení bylo vydáno v souladu s ustanoveními Dohody o Evropském ekonomickém prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“) a Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora (dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem“).
- B. Evropská komise (dále jen „Komise“) vydala sdělení nadepsané „Sdělení Komise o neformálním poradenství v záležitostech nových otázek, které vyvstanou v souvislosti s konkrétní aplikací článků 81 a 82 Smlouvy o ES (informační dopisy)“⁽¹⁾. Tento nezávazný právní akt obsahuje zásady a pravidla, kterými se Komise řídí v oblasti hospodářské soutěže. Je v něm rovněž vyloženo, jakým způsobem hodlá Komise poskytovat neformální poradenství podnikům.
- C. Kontrolní úřad ESVO má za to, že výše zmíněný dokument má význam pro EHP. Aby bylo možno zachovat rovné podmínky hospodářské soutěže a zajistit jednotné uplatňování pravidel hospodářské soutěže EHP v celém Evropském hospodářském prostoru, vydal Kontrolní úřad na základě zmocnění podle čl. 5 odst. 2 písm. b) Dohody o Kontrolním úřadu a soudním dvorem toto sdělení. Při uplatňování platných právních předpisů EHP na konkrétní případy se Kontrolní úřad hodlá řídit zásadami a pravidly stanovenými v tomto sdělení⁽²⁾.
- D. Účelem tohoto sdělení je zejména přesně určit, jakým způsobem hodlá Kontrolní úřad ESVO poskytovat neformální poradenství ohledně ustanovení článků 53 a 54 Dohody o ESVO v jednotlivých konkrétních případech.
- E. Toto sdělení se týká případů, v nichž je Kontrolní úřad příslušným kontrolním orgánem podle článku 56 Dohody o EHP.

I. KAPITOLA II ČÁSTI I PROTOKOLU 4 K DOHODĚ O KONTROLNÍM ÚŘADU A SOUDNÍM DVORU

1. Kapitola II části I protokolu 4 k dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem⁽³⁾ (dále jen „kapitola II“) zavádí nový systém prosazování článků 53 a 54 Dohody o EHP v rámci ESVO. Cílem nařízení je zaměřit pozornost na primární úlohu účinného prosazování pravidel hospodářské soutěže. Nařízení rovněž nastoluje právní jistotu stanovením, že dohody⁽⁴⁾, jež spadají pod čl. 53 odst. 1 a splňují podmínky čl. 1 odst. 3, jsou platné a plně vykonatelné ab initio, bez přechodního rozhodnutí orgánu pro hospodářskou soutěž (článek 1 nařízení č. 1/2003).
2. Rámec kapitoly II omezuje zavedením systému, v němž mohou Kontrolní úřad ESVO, orgány pro hospodářskou soutěž členských států ESVO a soudy členských států ESVO uplatňovat ustanovení článků 53 a 54, v plném rozsahu, riziko nejednotného uplatňování celé řady opatření, a tím zajišťuje primární hledisko právní jistoty společností, což znamená, že pravidla soutěžního práva budou uplatňována jednotně v celé oblasti místní působnosti Dohody o EHP.
3. Podniky jsou obecně způsobilé posoudit oprávněnost svých kroků do té míry, aby byly na základě znalosti stavu věcí schopny rozhodnout, zda a jakým způsobem se zúčastní určité dohody nebo postupu. Znájí stav věcí z první ruky a mají k dispozici rámec právních aktů odpovídajících nařízením Společenství o blokových výjimkách podle Přílohy XIV k Dohodě o EHP (dále jen „blokové výjimky“), judikaturu a rozhodovací praxi, jakož i rozsáhlé poradenství v podobě pokynů a sdělení Kontrolního úřadu ESVO⁽⁵⁾.

(1) Úř. věst. C 101, 27.4.2004, s. 78 – 80.

(2) Pravomoc rozhodovat individuální případy podle článků 53 a 54 Dohody o EHP je dělena mezi Kontrolní úřad ESVO a Komisi v souladu s ustanoveními článku 56 Dohody o EHP. Pouze jeden z kontrolních orgánů má pravomoc rozhodovat určitý konkrétní případ.

(3) V tomto sdělení se výrazem „dohoda“ označují dohody, rozhodnutí přijatá sdruženími podniků a jednání ve vzájemné shodě. Výraz „postupy“ se týká chování dominantních podniků. Výraz „podniky“ zahrnuje i „sdružení podniků“.

(4) Většina těchto předpisů byla zpřístupněna na internetové adrese

(5) <http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldcompetition/> nebo http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

4. Souběžně s reformou pravidel o uplatňování článků 53 a 54 a existujících blokových výjimek provedenou ustanoveními kapitoly II byla přepracována sdělení a pokyny Kontrolního úřadu ESVO se s cílem účinněji napomoci hospodářským subjektům při samostatném posuzování jejich situace. Kontrolní úřad rovněž vypracoval pokyny pro uplatňování čl. 53 odst. 3⁽⁶⁾. Tyto pokyny umožňují podnikům, aby v převážné většině případů spolehlivě posoudily své dohody s přihlédnutím k ustanovení článku 53. Kromě toho je běžnou praxí Kontrolního úřadu, že ukládá pokuty⁽⁷⁾ vyšší než symbolické pouze v těch případech, kdy horizontální nástroje nebo stálá judikatura Soudu potvrzují, že určité chování představuje porušení hospodářské soutěže.
5. Pokud navzdory uvedeným skutečnostem vyvolávají určité případy oprávněné pochybnosti, jelikož z nich vyplývají nové nebo dosud nezodpovězené otázky týkající se uplatňování článků 53 a 54, mohou jednotlivé podniky požádat Kontrolní úřad ESVO o poskytnutí neformálního poradenství. Jestliže Kontrolní úřad usoudí, že je poskytnutí poradenství vhodné a že se týká předmětu jeho priorit v oblasti prosazování práva, může takovéto poradenství v nových otázkách týkajících se výkladu článků 53 a/nebo 54 poskytnout formou písemného stanoviska (informační dopis). Toto sdělení obsahuje podrobnosti tohoto nástroje.

II. RÁMEC PRO POSOUZENÍ, ZDA JE VHODNÉ VYDAT INFORMAČNÍ DOPIS

6. Ustanovení II kapitoly zmocňuje Kontrolní úřad ESVO k aktivnímu stíhání porušování článků 53 a 54 a k ukládání sankcí⁽⁸⁾. Jedním z hlavních cílů kapitoly II je zabezpečit účinné prosazování pravidel hospodářské soutěže EHP odstraněním starého oznamovacího systému, což umožní, aby Kontrolní úřad zaměřil svou politiku prosazování pravidel na nejzávažnější porušení hospodářské soutěže.
7. Ustanovení kapitoly II nebrání Kontrolnímu úřadu ESVO, aby poskytoval neformální poradenství jednotlivým podnikům, jak se uvádí v tomto sdělení; toto poradenství by však nemělo kolidovat s primárním cílem nařízení, kterým je zabezpečit účinné prosazování pravidel hospodářské soutěže. Kontrolní úřad proto může poskytovat neformální poradenství jednotlivým podnikům pouze do té míry, v níž je to slučitelné s jeho prioritami v oblasti prosazování pravidel hospodářské soutěže.
8. Podle bodu 7 Kontrolní úřad ESVO zváží po přezkoumání žádosti o informační dopis vhodnost jeho poskytnutí. O poskytnutí informačního dopisu lze uvažovat pouze v případě, jsou-li splněny následující kumulativní podmínky:
 - a) Podrobné vyhodnocení dohody nebo postupu s přihlédnutím k článkům 53 a/nebo 54 Smlouvy o EHP nastoluje v souvislosti s uplatněním právních předpisů otázku, pro kterou neexistuje objasnění v současném právním rámci EHP včetně judikatury soudu ESVO a soudů Společenství, ani veřejně přístupné všeobecné pokyny, precedens v rámci rozhodování nebo předchozí poradenství formou informačního dopisu Kontrolního úřadu ESVO nebo Komise⁽⁹⁾.
 - b) Hodnocení zvláštních rysů a pozadí případu *prima facie* naznačuje, že je objasnění nových otázek prostřednictvím informačního dopisu užitečné. Zohledňují se při tom následující prvky:
 - hospodářský význam zboží nebo služeb, jichž se dotýká dohoda nebo postup, z pohledu spotřebitele a/nebo

⁽⁶⁾ Sdělení Kontrolního úřadu ESVO – pokyny pro uplatňování čl. 53 odst. 3 Dohody o EHP, které dosud nebylo zveřejněno.

⁽⁷⁾ Symbolické pokuty obvykle představují částku 1000 EUR, viz pokyny Kontrolního úřadu ESVO k metodě měření pokut uložených podle pravidel hospodářské soutěže v EHP, Úř. věst. C 10, 16.1.2003, s. 16 a dodatku EHP k Úř. věst. č. 3, 16.1.2003, s. 6.

⁽⁸⁾ Srovn. zejména čl. 7 až 9, 12, 17 až 24 a 29 kapitoly II části II Protokolu 4 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem.

⁽⁹⁾ Článek 6 Dohody o EHP stanoví, že aniž by byl dotčen budoucí vývoj judikatury, budou ustanovení této dohody, pokud jsou v podstatě shodná s odpovídajícími pravidly Smlouvy o založení Evropského společenství a Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli a právních aktů vydaných na základě těchto smluv, vykládána při jejich aplikaci v souladu s relevantními rozhodnutími Soudního dvora Evropských společenství vydanými před datem podpisu Dohody o EHP. Ohledně relevantních rozhodnutí Soudního dvora vydaných po datu podpisu Dohody o EHP vezme Kontrolní úřad ESVO a Soudní dvůr ESVO v souladu s čl. 3 odst. 2 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem náležitě v úvahu zásady vytýčené těmito rozhodnutími. Jak je uvedeno v článku 58 Dohody o EHP a Protokolu 23 k této dohodě musí Kontrolní úřad a Komise spolupracovat s cílem prosazovat mimo jiné jednotné uplatňování a výklad Dohody o EHP. Třebaže rozhodnutí Komise a neformální informační dopisy Kontrolní úřad nezavazují, Kontrolní úřad podnikne nutné kroky k náležitému zohlednění rozhodovací praxe Komise.

- míra, v níž dohoda nebo postup koresponduje nebo pravděpodobně bude korespondovat s rozšířenějšími hospodářskými zvyklostmi na trhu a/nebo
 - rozsah investic souvisejících s transakcí vzhledem k velikosti dotčených společností a míře, v níž transakce souvisí se strukturálním postupem, jako je vytvoření neúplně funkčního společného podniku.
- c) Informační dopis lze poskytnout na základě předložených informací a není nutné zjišťovat žádné další skutečnosti.
9. Kontrolní úřad ESVO nevyřídí žádost o poskytnutí informačního dopisu v případě výskytu jedné z následujících okolností:
- otázky uvedené v žádosti jsou stejné nebo podobné jako otázky předložené při projednávání některého případu Soudním dvorem ESVO, Soudním dvorem Evropských společností nebo Soudem prvního stupně;
 - dohoda nebo postup, jichž se žádost týká, je předmětem řízení, které zahájil Kontrolní úřad ESVO, soud členského státu ESVO nebo orgán členského státu pro hospodářskou soutěž.
10. Kontrolní úřad ESVO nebude řešit hypotetické otázky a neposkytne informační dopis ohledně dohod nebo postupů, které již strany neuplatňují. Podniky však mohou Kontrolnímu úřadu ESVO předložit žádost o vydání informačního dopis ohledně otázek, které vyvstanou v souvislosti s dohodami nebo postupy, o nichž uvažují, to znamená před realizací dohody nebo postupu. Aby mohlo dojít k posouzení žádosti o poskytnutí písemného poradenství, musí transakce v tomto případě dosáhnout dostatečně pokročilého stupně.
11. Žádost o informační dopis se nedotýká pravomoci Kontrolního úřadu ESVO zahájit řízení v souladu s ustanovením kapitoly II vzhledem ke skutečnostem uvedeným v žádosti.

III. POKYNY K PODÁNÍ ŽÁDOSTI O INFORMAČNÍ DOPIS

12. Žádost může podat podnik nebo podniky, které se zúčastňují nebo hodlají zúčastnit dohody nebo postupu, jež by mohly spadat pod ustanovení článků 53 a/nebo 54 Dohody o EHP ve vztahu k otázkám způsobu interpretace, které vznikají při takovéto dohodě nebo takovémto postupu.
13. Žádost o informační dopis je nutno zaslat na adresu Kontrolního úřadu ESVO:
- EFTA Surveillance Authority
Competition and State Aid Directorate
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles/Brussel
14. Pro podání této žádosti není předepsán žádný formulář. Je třeba připojit dopis, který obsahuje:
- názvy a adresy dotčených podniků i společnou kontaktní adresu pro styk s Kontrolním úřadem ESVO;
 - otázky, které jsou předmětem žádosti o poskytnutí poradenství;
 - kompletní a vyčerpávající informace ke všem bodům relevantním ve vztahu k odbornému posouzení otázek spolu s příslušnými dokumenty;
 - podrobné odůvodnění, do jaké míry se žádost týká nové otázky/nových otázek – bod 8 a) tohoto sdělení;
 - veškeré další informace, které umožňují posouzení žádosti ve světle aspektů vyložených v bodech 8 – 10 tohoto sdělení včetně vyhlášení, že dohoda nebo postup, kterých se žádost týká, nejsou předmětem řízení, které zahájil soud členského státu ESVO nebo orgán členského státu ESVO pro hospodářskou soutěž;
 - jestliže žádost obsahuje údaje považované za obchodní tajemství, je nutno je jasně označit;
 - jakékoliv další informace nebo dokumenty relevantní pro příslušný případ.

IV. ZPRACOVÁNÍ ŽÁDOSTI

15. Kontrolní úřad ESVO v zásadě posoudí žádost na základě poskytnutých informací. Aniž by bylo dotčeno ustanovení bodu 8 c), může Kontrolní úřad ESVO použít dodatečné informace, jež má k dispozici z veřejných zdrojů, předchozích řízení nebo jakéhokoli jiného zdroje, a může vyzvat žadatele, aby předložil doplňující informace. V přístupu k informacím poskytnutých žadatelem se uplatňují běžná pravidla o služebním tajemství.
16. Kontrolní úřad ESVO může poskytnuté informace postoupit Komisi a orgánům pro hospodářskou soutěž států ESVO a vyžádat si od nich další informace. Kontrolní úřad ESVO může ještě před poskytnutím informačního dopisu projednat obsah žádosti s Komisí nebo orgány států ESVO pro hospodářskou soutěž.
17. Kontrolní úřad ESVO žadatele informuje i v případě, že informační dopis nebude poskytnut.
18. Podnik může svou žádost vzít kdykoli zpět. Veškeré informace poskytnuté v souvislosti se žádostí o informační dopis zůstávají v archivu Kontrolního úřadu ESVO, jež je podle ustanovení kapitoly II (srovn. bod 11 tohoto sdělení) může použít při pozdějších řízeních.

V. INFORMAČNÍ DOPIS

19. Informační dopis se skládá z:
 - shrnutí skutečností, na nichž se zakládá;
 - hlavních právních argumentů, o které se opírá Kontrolní úřad ESVO při hodnocení nových otázek obsažených v žádosti a týkajících se článků 53 a/nebo 54.
20. Informační dopis se může omezit jen na některé z otázek obsažených v žádosti. Může rovněž pojednat další aspekty otázek obsažených v žádosti.
21. Informační dopis se zveřejní na internetové stránce Kontrolního úřadu ESVO. Při zveřejňování se však zohledňují oprávněné zájmy podniků ve věci ochrany jejich obchodního tajemství. Před poskytnutím informačního dopisu se Kontrolní úřad ESVO se žadatelem dohodne na zveřejňované verzi.

VI. ÚČINEK INFORMAČNÍHO DOPISU

22. Účelem informačního dopisu je v první řadě napomoci podnikům, aby byly schopny posoudit své dohody a postupy se znalostí věci.
23. Informační dopis nemůže ovlivnit výsledek vyhodnocení téže otázky Soudním dvorem ESVO nebo soudy Společenství.
24. Tvoří-li dohoda nebo postup faktický základ informačního dopisu, nebrání to Kontrolnímu úřadu ESVO v následném přezkoumání příslušné dohody nebo postupu v rámci řízení zahájeného v souladu s ustanoveními kapitoly II, zejména na základě stížnosti. V takovémto případě zohlední Kontrolní úřad ESVO předchozí informační dopis, uváže změny, jež zasáhly podstatné skutečnosti, jakékoliv nové aspekty, které vzešly ze stížnosti, vývoj judikatury Soudního dvora ESVO a soudů Společenství, anebo širší změny v politice Kontrolního úřadu ESVO.
25. Informační dopisy nejsou rozhodnutími Kontrolního úřadu ESVO a nezavazují orgány členských států ESVO pro hospodářskou soutěž nebo soudy, v jejichž pravomoci je uplatňovat ustanovení článků 53 a 54. Orgány členských států ESVO pro hospodářskou soutěž a soudy těchto států však mohou brát na základě své volné úvahy na zřetel dopisy vydané Kontrolním úřadem ESVO v kontextu daného případu.

Schválení státní podpory podle článku 61 Dohody o EHP a čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru

Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO nevznášet námitky

(2006/C 305/14)

Datum přijetí: 5. července 2006

Stát ESVO: Norsko

Podpora č.: Věc 59434

Název: Režim podpory pro výzkum, vývoj a inovaci v námořním průmyslu („Maritime RDI“)

Cíl: Hlavním cílem tohoto režimu je posílit konkurenceschopnost a zvýšit hodnotu přidanou do námořního průmyslu prostřednictvím podnícení výzkumu, vývoje a inovace v tomto průmyslu

Právní základ: *St.prp. nr. 1 (2005-2006) Nærings- og handelsdepartementet* (the state budget, Ministry of Trade and Industry), chapter 2421, section 79 and the Mission Statement for Innovation Norway for 2006

Rozpočet/doba trvání: Rozpočet na tento režim podpory na rok 2006 činí 20 milionů NOK (přibližně 2,6 milionu EUR). Roční rozpočty v následujících letech budou podléhat výročním parlamentním rozpočtovým postupům. Doba trvání režimu podpory je šest let

Závazné znění tohoto rozhodnutí, z něž byly odstraněny všechny důvěrné informace, je k dispozici na adrese:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry>

Výzva k podání připomínek podle čl. 1 odst. 2 části I Protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru týkající se státní podpory s ohledem na uplatňování článku 3 norského zákona o navrácení DPH

(2006/C 305/15)

Rozhodnutím 225/06/COL ze dne 19. června 2006 uvedeným v závazném znění na stránkách následujících po tomto shrnutí zahájil Kontrolní úřad ESVO řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora (dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“). Norské orgány byly informovány zasláním kopie tohoto rozhodnutí.

Kontrolní úřad ESVO tímto vyzývá státy ESVO, členské státy EU a zúčastněné strany, aby předložily připomínky týkající se tohoto opatření, a to ve lhůtě jednoho měsíce od zveřejnění tohoto oznámení, na adresu Kontrolního úřadu ESVO:

EFTA Surveillance Authority
Registry
35, Rue Belliard
B-1040 Brussels

Připomínky budou sděleny norským orgánům. Účastníci řízení předkládající připomínky mohou písemně s uvedením důvodů požádat o zachování důvěrnosti ohledně své totožnosti.

SHRNUTÍ

ŘÍZENÍ

Orgán obdržel v dopise ze dne 16. října 2003 stížnost, podle které některé okresní a obecní školy poskytující specializované výchovně-vzdělávací služby v hospodářské soutěži se soukromými poskytovateli údajně získávají státní podporu prostřednictvím navrácení daně placené na vstupu podle ustanovení článku 3 norského zákona o navrácení DPH.

Po korespondenci s norskými orgány a se stěžovatelem orgán rozhodl zahájit formální vyšetřovací řízení o tomto opatření.

POSOUZENÍ OPATŘENÍ

Norské orgány zavedly daň z přidané hodnoty v roce 1970. Ačkoli obecná povinnost platit na výstupu daň z poskytovaných služeb existuje od roku 2001, některé výslovně uvedené služby jsou od placení DPH stále osvobozeny. Podniky vykonávající činnost, která nespadá do působnosti zákona o DPH tak u svých nákupů zboží a služeb platí daň na vstupu, ale při jejich prodeji nemohou požadovat zaplacení daně na výstupu.

Norské orgány přijaly s účinností ode dne 1. ledna 2004 zákon o navrácení DPH, aby zmírnily narušování hospodářské soutěže způsobené zákonem o DPH v rámci činností vykonávaných veřejnými orgány, které do zákona o DPH nespadají a nemohou požadovat navrácení daně placené na vstupu.

V souladu s ustanoveními článku 3 zákona o navrácení DPH vracejí norské orgány daň placenou na vstupu místními a regionálními orgány, meziměstskými společnostmi, soukromými anebo neziskovými společnostmi, které při nákupu zboží a služeb od jiných registrovaných podniků vykonávají zákonné povinnosti jménem místních, regionálních a některých dalších orgánů. Pokud veřejné podniky vykonávají činnosti spadající do působnosti zákona o DPH a požadují proto zaplacení daně na výstupu, mohou si daň na vstupu odečíst tak, jako všechny ostatní podniky, které vykonávají stejné činnosti. Na druhé straně, pokud veřejné podniky vykonávají činnosti, které nespadají do působnosti zákona o DPH, možnost navrácení daně zaplacené na vstupu stanoví zákon o navrácení DPH. Pokud jde však o konkurenty ze soukromého sektoru, kteří vykonávají stejné činnosti, ti do působnosti zákona o navrácení DPH nespadají, a tudíž za platby na vstupu náhrady nezískávají. Ačkoli hlavním cílem tohoto zákona bylo vytvoření rovných podmínek mezi vlastními dodavateli a externími dodavateli z řad veřejné správy, způsobil další narušování hospodářské soutěže, kdy veřejnoprávní subjekty nabízejí služby v konkurenci s ostatními soukromými podniky.

Podle předběžného stanoviska Kontrolního orgánu je zpětné vyplacení schválené podle zákona o navrácení daně státní podporou ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. Stát poskytuje konkurenční výhodu pouze těm podnikům, které jsou uvedeny v zákoně o navrácení DPH, jež jsou v hospodářské soutěži s dalšími podniky v rámci EHP.

Pokud bude navrácení daně shledáno státní podporou, bude se jednat o podporu provozní. Kontrolní orgán proto vyslovuje pochyby, zda lze v tomto případě uplatnit některý z důvodů pro slučitelnost podle čl. 61 odst. 2 a 3 Dohody o EHP. Dále kontrolní orgán dochází k předběžnému stanovisku, že čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP není pro odůvodnění slučitelnosti zákona o navrácení daně dostatečný.

ZÁVĚR

Vzhledem k uvedeným skutečnostem Kontrolní orgán rozhodl zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 1 odst. 2 Dohody o EHP. Zainteresované strany se vyzývají k zaslání připomínek do jednoho měsíce od vyhlášení tohoto rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 225/06/COL

of 19 July 2006

to initiate the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to Article 3 of the Norwegian Act on compensation for value added tax (VAT)

(Norway)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) in Part I and Articles 4(4), 6 and 10 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement,

Whereas:

I. FACTS

1 Procedure

By letter dated 16 October 2003, the Authority received a complaint in which it was alleged that several county municipal schools, which provide specialised educational services in competition with the complainant, receive State aid through the application of input tax compensation provided for in Article 3 of the Value Added Tax Compensation Act ⁽⁴⁾. According to the complainant, municipal schools that provide certain educational services falling outside the VAT system in competition with other undertakings, receive a compensation for the input VAT paid on goods and services purchased in relation to the services they provide on commercial basis, to which private competitors are not entitled. The letter was received and registered by the Authority on 20 October 2003 (*Doc. No. 03-7325 A*).

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'Authority'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the 'Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ Act No 108 of 12 December 2003 on VAT compensation to local and regional authorities (*Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv*). Hereinafter referred to as the 'VAT Compensation Act'.

After various telephone calls between the Authority and the complainant, the latter sent a letter dated 27 July 2004 providing additional information regarding the original complaint (*Event No. 289514*).

By letter dated 15 December 2004 (*Event No. 189295*), the Authority informed the Norwegian authorities about the complaint and asked the Norwegian authorities for comments. Further, the Authority requested information and clarifications on the application of the input tax compensation in general and, more specifically, to the public undertakings referred to in the above-mentioned complaint.

By letter dated 17 January 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 14 January 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided answers to the Authority's questions on the application of input tax compensation in Article 3 of the VAT Compensation Act. The letter was received and registered by the Authority on 18 January 2005 (*Event No. 305693*).

By letter dated 12 April 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 11 April 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided information in relation to the seven county municipal schools. The letter was received and registered by the Authority on 14 April 2005 (*Event No. 316494*).

By letter dated 12 October 2005 (*Event No. 345123*), the Authority sent a second information request to which the Norwegian authorities replied by letter dated 7 December 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 2 December 2005 and 30 November 2005 respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance. The letter was received and registered by the Authority on 8 December 2005 (*Event No. 353753*).

2 Legal framework on VAT and VAT Compensation in Norway

First, on the basis of the information provided by the Norwegian authorities, the Authority will briefly describe the general VAT system in Norway, and the provisions of the VAT compensation basically aimed at local and regional authorities.

2.1 *The VAT Act*

2.1.1 **General introduction**

The Norwegian authorities introduced value added tax ⁽¹⁾ in 1970 through the Value Added Tax Act of 19 June 1969 ⁽²⁾.

VAT is an indirect tax on consumption of goods and services. VAT is calculated at all stages of the supply chain and on imports of goods and services from abroad. The final consumer, not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. The VAT due at each stage of the supply chain amounts to the difference between output tax and input tax. Output tax is, according to Article 4(1) of the VAT Act, a tax calculated and collected on sales of taxable goods and services. Input tax is, according to Article 4(2) of the VAT Act, a tax accrued on purchases of taxable goods and services. Taxable persons which are liable to output tax are entitled to deduct input tax for the goods and services acquired.

Until 1 July 2001, there was a general liability to pay output tax on supply of goods but only a limited number of services, specifically referred to in the VAT Act, were subject to output tax. From 1 July 2001 onwards, Norway introduced a general liability to pay output tax on supply of services. Certain services explicitly mentioned are still exempted from VAT.

2.1.2 **Material scope of the VAT Act**

VAT is paid on the sale of goods and services covered by the VAT Act.

Article 2 in Chapter I of the VAT Act provides a definition of goods and services within the meaning of the VAT Act:

'By goods are meant physical objects, including real property. By goods are also meant electric power, water from waterworks, gas, heat and refrigeration. By a service is meant anything that can be supplied that is not regarded as goods as defined in the first sub-section. Also regarded as a service is a limited right to a physical object or real estate property, together with the total or partial utilisation of intangible property.'

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as 'VAT'.

⁽²⁾ Act No 66 of 19 June 1969 on Value Added Tax (Lov om merverdiavgift). Hereinafter referred to as the 'VAT Act'.

Article 3 in Chapter I of the VAT Act defines a sale as follows:

- The delivery of goods in return for a remuneration, including the delivery of goods produced on order or the delivery of goods in connection with the carrying out of services.
- The carrying out of services in return for remuneration.
- The delivery of goods or the carrying out of services as total or partial return for goods or services received¹.

2.1.3 *Deduction and refund (input tax)*

It follows from the first sentence in Article 21 in Chapter VI of the VAT Act that, as a main rule, a registered person engaged in trade or business may deduct input tax on goods and services for use in an enterprise from the output tax charged on sales.

2.1.4 *Transactions falling outside the scope of the VAT Act* ⁽¹⁾

Articles 5, 5a and 5b in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. According to Article 5, sales by certain institutions, organisations etc ⁽²⁾ are not covered by the VAT Act ⁽³⁾. Furthermore, according to Article 5a, the VAT Act does not apply to the supply and letting of real estate or rights to real property. Finally, it follows from Article 5b that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. The suppliers of such services are not permitted to charge output tax and, accordingly, do not get credit for input tax on purchases.

2.1.5 *Liability to pay tax*

According to Article 10(1) in Chapter III of the VAT Act, persons engaged in trade or business and liable to VAT registration, shall calculate and pay tax on sales of goods and services covered by the Act ⁽⁴⁾.

It follows from the above that any undertaking carrying out an activity which does not fall within the scope of the VAT Act pays input tax on its purchases of goods and services but cannot charge output tax on its sales.

However, when the State, municipalities and institutions which are owned or operated by the State or a municipality engage in activities falling within the scope of the VAT Act, they are subject to VAT in the same way as any other person engaged in trade or business on goods and services ⁽⁵⁾. These undertakings shall be registered in the VAT Register and calculate output tax on their sales. Accordingly, such undertakings are entitled to deduct input tax but only on goods and services which are sold to others.

Finally, as mentioned above, like any other undertaking, the State, municipalities and institutions owned or operated by the State may carry out activities which fall outside the scope of the VAT Act. When they carry out such activities which fall outside the VAT Act, they cannot charge output tax. Thus, they cannot, according to the VAT Act, recover input tax paid on their purchases of goods and services related to the said activity.

⁽¹⁾ Article 5 and following of the VAT Act needs to be distinguished from transactions covered by Articles 16 and 17 of the VAT Act, which cover the so-called zero-rated supply (Output tax equal to zero with credit for input tax). A zero-rated supply falls within the scope of the VAT Act, but no output tax is charged since the rate is zero. The provisions of the VAT Act apply in full for such supplies, including the regulations relating to deductions for input tax.

⁽²⁾ Reference is made to Article 5 of the VAT Act according to which sales by certain entities like museums, theatres, non profit associations, etc, fall outside the scope of the VAT Act.

⁽³⁾ Article 5(2) of the VAT Act states that the Ministry of Finance may issue regulations delimiting and supplementing the provisions in the first subsection and may stipulate that businesses referred to in the first subsection, 1(f) shall nevertheless calculate and pay output tax if the exemption brings about a significant distortion of competition in relation to other, registered businesses that supply equivalent goods and services.

⁽⁴⁾ See Chapter IV in connection with Chapter I of the VAT Act.

⁽⁵⁾ See Article 11 of the VAT Act.

2.2 *The VAT Compensation Act*

2.2.1 *General introduction*

The VAT Compensation Act entered into force on 1 January 2004. According to Article 1, the objective of the VAT Compensation Act is to mitigate distortion of competition resulting from the VAT Act. According to the Norwegian authorities, the application of the VAT Act may result in distortions of competition for activities carried out by public authorities which are outside the scope of the VAT Act and which cannot accordingly recover input tax. This may influence decisions of public authorities when choosing between self supply of goods and services and purchase of goods and services liable for output tax from private service providers. By compensating public authorities for input tax on all goods and services, in general, the intention of the Norwegian authorities is to create a level playing field between self supply and outsourcing.

By introducing a general input tax compensation scheme in 2004 mainly for local and regional authorities, the Norwegian authorities replaced a limited input tax compensation scheme for local and regional authorities from 1995⁽¹⁾. The old input tax compensation scheme was limited to services explicitly mentioned in the law. According to Article 2 of the old VAT Compensation Act, compensation of input tax covered only services such as laundry services, real estate construction work services and cleaning services.

2.2.2 *Preparatory documents*

a) NOU 2003:3⁽²⁾

In 2002, the Norwegian authorities appointed an expert committee⁽³⁾ to consider solutions for making the VAT system neutral for public authorities in relation to procurement of goods and services.

The Rattsø Committee recommended introducing a compensation scheme for all input tax incurred by local and regional authorities when buying goods and services.

The Rattsø Committee outlined in its report possible new distortions of competition resulting from the proposed general input tax compensation scheme. According to the Rattsø Committee, a general input tax compensation scheme may imply new significant distortions of competition between municipalities carrying out economic activity and private undertakings when the activities carried out fall outside the scope of the VAT Act. This may apply, in the view of the Rattsø Committee, to the provision of services such as health and education. This means that entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act⁽⁴⁾ are compensated for the input tax paid on all their purchases of goods and services whereas private undertakings providing the same services are not.

The Rattsø Committee made an assessment in Section 11.2.8 of its report on the proposed input tax compensation scheme in relation to the State aid rules of the EEA Agreement. The Rattsø Committee pointed out some concerns as to whether the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act could constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement⁽⁵⁾.

b) Ot.prp. nr. 1 (2003-2004)⁽⁶⁾

Based on the considerations of the Rattsø Committee, the Norwegian Government on 3 October 2003 presented a proposition for a new Act on VAT Compensation⁽⁷⁾ for municipalities and counties. According to the proposition, public authorities would be compensated for input tax on all goods and services.

The proposition acknowledged that a general compensation scheme would involve distortions of competition between public and private providers of services which are outside the scope of the VAT Act. In order to alleviate these distortions, it was *i.a.* proposed that private and non profit enterprises performing health, education and social services imposed by law should be comprised by the compensation.

⁽¹⁾ Act No 9 of 17 February 1995 on VAT Compensation for local and regional authorities (Lov om kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner mv.).

⁽²⁾ Norges Offentlige Utredninger (NOU) 2003: 3, Merverdiavgiften og kommunene, Konkurranserevidninger mellom kommuner og private (hereinafter referred to as the 'Rattsø report').

⁽³⁾ Hereinafter referred to as 'the Rattsø Committee' or the 'Committee'.

⁽⁴⁾ For the text of this article, see Section 2.2.3 below.

⁽⁵⁾ For the notion of state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement reference is made to Section II.3 below.

⁽⁶⁾ Odelstingsproposisjon nr. 1 (2003-2004) Skatte- og avgiftsopplegget 2004 — lovendringer.

⁽⁷⁾ Hereinafter referred to as 'the proposition'.

2.2.3 Legal provisions

Article 2 of the VAT Compensation Act exhaustively lists the legal persons falling within the scope of the Act. The Article reads:

This act is applicable to:

- a) *Local and regional authorities carrying out local or regional activities in which the local council or county council or another council under the Local Government Act ⁽¹⁾ or other special local governmental legislation are the supreme body;*
- b) *Intermunicipal companies established according to the Local Government Act ⁽²⁾ or other special local governmental legislation;*
- c) *Private or non-profit undertakings in as far as they carry out health, educational or social services which are statutory obligations of local or regional authorities;*
- d) *Day care institutions as mentioned in Article 6 of the Day Care Act ⁽³⁾;*
- e) *Joint Parish Council (Kirkelig fellesråd).*

The undertakings shall be registered in the Central Coordinating Register for Legal Entities (Enhetsregisteret).

According to Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian State compensates input tax paid by legal persons falling within the scope of the VAT Compensation Act when buying goods and services from other registered undertakings.

When public undertakings carry out activities within the scope of the VAT Act and consequently charge output tax, they can deduct input tax like other undertakings carrying out the same activities ⁽⁴⁾. On the other hand, when public undertakings carry out activities which fall outside the VAT Act, the VAT Compensation Act provides for the reimbursement of paid input tax ⁽⁵⁾.

Pursuant to Article 4(2) of the VAT Compensation Act, compensation of input tax is not granted when the entity has the right to deduct input VAT according to the VAT Act Chapter VI.

Moreover, Article 5 of the VAT Compensation Act states that total amount of the input tax compensated according to Article 3 of the VAT Compensation Act shall as the main rule be financed by reductions in the annual State transfers to local and regional authorities.

Article 6(1) of the VAT Compensation Act requires legal persons entitled to compensation of input tax to periodically submit data to the County Tax Assessment Office (Fylkesskattekontoret) showing total amount of input tax paid. To qualify for compensation, paid input tax must amount to a minimum of NOK 20 000 within a calendar year ⁽⁶⁾.

2.3 Comments by the Norwegian authorities

In its correspondence with the Authority, the Norwegian authorities claim that the compensation of input tax foreseen under Article 3 of the VAT Compensation Act falls outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Norwegian authorities allege that when the scheme was introduced in 2004, municipal appropriations in the annual fiscal budget were reduced accordingly by the expected amount of input tax compensated. Therefore, the Norwegian authorities are of the opinion that the input tax compensation scheme is self-financing, and not financed through State resources from the fiscal budget ⁽⁷⁾.

Further, the Norwegian authorities justify the selective nature of Article 3 of the VAT Compensation Act by referring to the objective of the VAT Compensation Act. According to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective is to mitigate distortion of competition resulting from the general VAT system. By compensating the municipalities for input tax on all goods and services, the Norwegian authorities aim to create a level playing field between self-supply and outsourcing. Accordingly, the Norwegian authorities consider that the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act falls within the nature and logic of the VAT system ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽²⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽³⁾ Act No 64 of 17 June 2005 on Day Care Institutions (Lov om barnehager).

⁽⁴⁾ See Chapter VI of the VAT Act.

⁽⁵⁾ Article 3 in connection with Article 4 of the VAT Compensation Act.

⁽⁶⁾ See Article 6(2) of the VAT Compensation Act.

⁽⁷⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 14 January 2005. The opinion of the Norwegian authorities is repeated on page 2 of letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance.

⁽⁸⁾ Page 2 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

Nevertheless, the Norwegian authorities acknowledge that the general input tax compensation scheme may imply an economic advantage for public entities carrying out economic activities falling outside the scope of the VAT Act.

On page 3 of the letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance, the Norwegian authorities state the following:

The full compensation scheme does not include private undertakings which conduct health services, social services or educational services which the law does not require the municipalities to carry out. Input VAT related to these activities must therefore normally be borne by the private undertakings themselves. Consequently when private undertakings carry out such services their operating costs may exceed the operating costs of municipal participants offering the same services.

Finally, according to the Norwegian authorities, the scope of the VAT Compensation Act was limited in order to prevent it from becoming too extensive and costly for the tax authorities. When the scheme was framed it was also assumed that the number of public authorities carrying out commercial activities in sectors outside the VAT system was insignificant ⁽¹⁾.

II. APPRECIATION

1. The scope of the current State aid investigation

The current State aid investigation started with a complaint regarding the concrete application of the VAT Compensation Act to a number of public undertakings involved in the provision of specialised educational services on a commercial basis. The State aid assessment of the allegations brought forward by the complainant is however intrinsically linked to the analysis of the VAT Compensation Act. Therefore, in the present decision, the Authority carries out an assessment of the VAT Compensation Act as such in relation to the State aid rules of the EEA Agreement.

2. State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement

2.1. Introduction

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

First, it must be noted that, as a general rule, the tax system of an EFTA State is not covered by the EEA Agreement. It must be understood that it is for each EFTA State to design and apply a tax system according to its own choices of policy. However, application of a tax measure, such as the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, may have consequences that would bring it within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. According to the case-law ⁽²⁾, Article 61(1) does not distinguish between measures of State intervention by reference to their causes or aims but defines them in relation to their effects.

Second, the question as to whether the measure at issue constitutes State aid arises only in so far as it concerns an economic activity ⁽³⁾, that is, an activity consisting of offering goods and services on a given market ⁽⁴⁾. A measure constitutes State aid only if it benefits an undertaking, a concept that, for the purposes of application of the rules on competition, encompasses, according to settled case-law, 'every entity engaged in an economic activity, regardless of the legal status of the entity and the way in which it is financed' ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 34; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnfjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraph 76; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 13; and Case C-241/94 *France v Commission* [1996] ECR I-4551, paragraph 20.

⁽³⁾ The Authority would like to refer to the decision of the European Commission on case N630/2003, local museums in the region of Sardinia. In this decision, the Commission considered that the measures foreseen by the notified scheme were to support museum activities to be undertaken by natural and non-profit institutions and of such a scale that they could be considered as not being economic activities.

⁽⁴⁾ Joined cases C-180/98 to C-184/98 *Pavlov and others* [2000] ECR I-6451, paragraph 75.

⁽⁵⁾ Case C-41/90 *Höfnér and Elser* [1991] ECR I-1979, paragraph 21.

Third, aid may be granted to public undertakings as well as to private undertakings⁽¹⁾. A public undertaking, in order to be regarded as recipient of State aid does not necessarily need to have a legal identity separate from the State. The fact that an entity is governed by public law and is a non-profit making institution does not necessarily mean that it is not an 'undertaking' within the meaning of the State aid rules⁽²⁾. As mentioned above, the criterion is whether the entity carries out activities of an economic nature⁽³⁾. In the case at hand, the scope of the VAT Compensation Act is not limited to non-economic activities. While compensation for VAT paid for non-economic activities would not amount to State aid, compensation for input VAT in relation to activities of an economic nature may involve State aid.

The Authority will assess the VAT Compensation Act as a scheme. Following the definition laid down in Article 1(d) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an aid scheme is any act on the basis of which, without further implementing measures being required, individual aid awards may be made to undertakings defined within the act in a general and abstract manner. It also encompasses any act on the basis of which aid, which is not linked to a specific project, may be awarded to one or several undertakings for an indefinite period of time and/or for an indefinite amount. The measure under scrutiny concerns the compensation of input VAT to any legal person listed under Article 2 of the VAT Compensation Act which covers local and regional authorities, inter-municipal companies, private and non-profit undertakings carrying out statutory obligations on behalf of local authorities and certain other institutions. The compensation for input VAT is not an individual award of support to a single undertaking but a reoccurring event on a regular basis during an indefinite period of time in favour of an undefined number of beneficiaries. Hence, the notified measure has to be qualified as a scheme.

According to case law⁽⁴⁾, the Authority would like to stress that it will assess the general characteristics of a scheme as such without examining each concrete application of the scheme in order to determine whether State aid is involved. The fact that support may also be granted to recipients which do not constitute undertakings does not alter this assessment.

2.2. State resources

In order to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, a measure must be granted by the State or through State resources.

The Authority considers that compensation granted under the VAT Compensation Act is granted by State resources since the compensation is granted by the State⁽⁵⁾.

In the Authority's view it is not relevant for the assessment of whether the measure implies a drain on State resources, whether the central level of the State's cost of the compensation is counterbalanced by reduced transfer to the local and regional authorities as such. That the central level of the State finances is balanced by reducing internal block transfers between different levels of administration, does not alter this conclusion. In any case and although there is an aim to avoid reallocation of economic means between municipalities, reductions in transfers to individual municipalities are in principle independent of what they receive as compensation⁽⁶⁾.

2.3. Economic advantage

First, an aid measure must confer on the beneficiaries advantages that relieve them of charges that are normally borne from their budget.

A financial measure granted by the State or through State resources to an undertaking which would relieve it from costs which would normally have to be borne by its own budget constitutes an economic advantage⁽⁷⁾. As a preliminary remark, as stated above, a public authority is only considered to be an undertaking when it carries out an economic activity.

⁽¹⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 11.

⁽²⁾ Case C-244/94 *Fédération Française des Sociétés d'Assurance et a. v Ministère de l'Agriculture et de la Pêche* [1995] ECR I-4013, paragraph 21; and Case 78/76 *Steinike & Weinlig v Germany* [1977] ECR 595, paragraph 1.

⁽³⁾ Case 118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599, paragraph 7 et seq.

⁽⁴⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 57; Case C-66/02 *Italy v Commission* ECR [2005] not yet published, paragraph 91-92; Cases C-15/98 and C-105/99 *Italy v Commission* ECR [2000] I-8855, paragraph 51; and C-278/00 *Greece v Commission*, [2004] I-3997 paragraph 24.

⁽⁵⁾ See also Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraphs 27-28, where a deduction of VAT on input in a situation where there was no VAT on output was regarded to fulfil the criterion.

⁽⁶⁾ Cf. Ot. prp. Nr. 1 (2003-2004) Section 20.8.7.

⁽⁷⁾ Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76 and 78-79; Case C-301/87 *France v Commission* [1990] ECR I-307, paragraph 41.

The payment of input tax is an operating cost related to purchases in the normal course of an undertakings' economic activity, which is normally borne by the undertaking itself. To the extent that the Norwegian authorities compensate input tax on purchases of goods and services to undertakings not subject to VAT, but falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, they grant those undertakings an economic advantage. The operating costs which those undertakings will have to put up with are reduced in accordance with the amount of input tax compensated. In respect of goods and services not subject to output tax (with no credit for input tax), the Norwegian authorities grant, in application of the VAT Compensation Act, an advantage to the undertakings entitled to input tax compensation compared to those undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, which are not compensated for input tax.

2.4. Selectivity

Further, to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, the measure must be selective in that it favours 'certain undertakings or the production of certain goods'. It has first to be assessed whether the VAT Compensation constitutes a selective measure for being a derogation from the general VAT System. If confirmative, it has to be assessed whether the derogation nevertheless is justified due to the nature or general scheme of the tax system in question. The EFTA Court and European Court of Justice has held that any measure intended partially or wholly to exempt firms in a particular sector from the charges arising from the normal application of the general system, without there being any justification for this exemption on the basis of the nature and logic of the general system, constitutes State aid ⁽¹⁾. A specific tax measure can only be justified by the internal logic of the tax system if it is consistent with it ⁽²⁾. Only if the measure is justified by the nature or logic of the general system does it constitute a general measure ⁽³⁾ and does not fall under Article 61(1) of the EEA Agreement. Hence, if the VAT Compensation is a derogation which can not be justified due to the nature or general scheme of the system, the measure would be regarded as selective.

The VAT is an indirect tax on the consumption of goods and services. As a rule, VAT is calculated at all stages of the supply chain and on the import of goods and services from abroad. The final consumer, who is not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. Although in principle all sales or goods and services are liable to VAT, some supplies are exempt (i.e. without a credit for input tax) which means that such supplies fall entirely outside the scope of the VAT Act. Businesses that only have such supplies cannot register for VAT and are not entitled to deduct VAT ⁽⁴⁾.

The scope of the VAT Compensation Act is positively defined in that only legal persons falling within Article 2 of the VAT Compensation Act can be compensated for input tax on purchases. The advantage granted under the VAT Compensation Act for undertakings refunded for their input tax implies a relief from the obligation that follows from the general VAT system. These undertakings are placed in a more favourable financial position than others providing the same services or goods but which are not listed under the VAT Compensation Act ⁽⁵⁾.

The fact that the number of undertakings able to claim entitlement under the measure at issue may be very large or that they belong to different sectors of activity is, according to settled case law ⁽⁶⁾, not sufficient to call into question its selective nature and therefore to rule out its classification as State aid. Similarly, aid may concern a whole economic sector and still be covered by Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽⁷⁾.

The next step is then to assess whether this compensation nevertheless is in line with the nature and logic of the VAT system. In order to determine whether it is consistent with the nature and logic of the general VAT system, the Authority must assess whether the input tax refund provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act meets the objectives inherent in the VAT system itself, or whether it pursues other objectives outside the VAT system.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76-89; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 16.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 84-85; Joined cases T-127/99, T-129/99 and T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et a v Commission* [2002] ECR II-1275, paragraph 163.

⁽³⁾ Case C-143/99 *Adria-Wien Pipeline and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* [2001] ECR I-8365, paragraph 42; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 43.

⁽⁴⁾ These exemptions must be differentiated from the supplies which are zero-rated (i.e. exempt with a credit for input tax). The provisions of the VAT Act apply in full to such supplies, including the regulations relating to deductions for input VAT.

⁽⁵⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 14.

⁽⁶⁾ Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 42; Case C-409/00 *Spain v Commission* [2003] ECR I-1487 paragraph 48.

⁽⁷⁾ Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671 paragraph 33.

The Norwegian authorities state that, according to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective of the input tax compensation is to create a level playing field between self-supply and outsourcing. The objective pursued with the introduction of the VAT Compensation Act is to facilitate and encourage the choice by public entities between self supply and outsourcing of goods and services subject to VAT. The merit of the VAT Compensation Act is thus to create a level playing field between self supply and outsourcing by public entities. Although this objective is commendable, in the opinion of the Authority this can hardly be said to be in the nature and logic of the VAT system itself which is, as mentioned above, a tax on consumption. The VAT compensation is not a part of the VAT system, established in 1970, as such but a later separate measure to rectify some of the distortions created by the VAT system.

For the above mentioned reasons, in the preliminary opinion of the Authority the VAT compensation cannot be seen to be in the nature and logic of the VAT system. Hence, the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act is selective in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2.5. *Distortion of competition*

A measure must distort or threaten to distort competition for it to fall within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Only public and private entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act benefit from input tax compensation. However, when these entities provide services falling outside the VAT system in competition with undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, the latter will have to put up with higher purchase costs although they carry out similar services. Although the input tax compensation has been aimed at mitigating distortions for municipal acquisitions, it has created a distortion of competition between public authorities carrying out economic activities and private undertakings carrying out the same economic activities in sectors outside the scope of the VAT Act. By way of example, public schools providing specialised educational services in competition with other private operators receive a compensation for the input VAT paid in relation to these services whereas the latter have to put up with this costs. Accordingly, due to the intervention of the State, the products offered by private operators could be more expensive and thus competition is distorted. In areas where both public and private operators are compensated the aid would still threaten to distort competition between national and other EEA operators.

Thus, regarding provision of services outside the scope of the VAT Act, the Authority is of the preliminary opinion that competition between undertakings is distorted.

2.6. *Effect on trade*

A State aid measure falls within the scope of 61(1) of the EEA Agreement only in as far as it affects trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

In the following, the Authority will assess whether the limitation of the scheme under assessment to certain legal persons and certain sectors hinders the aid from being capable of affecting trade between the Contracting Parties and hence brings it outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Whenever an aid measure strengthens the position of an undertaking compared to other undertakings competing in intra EEA trade, the latter must be regarded as affected by that aid ⁽¹⁾.

This is so even if the beneficiary undertaking is itself not involved in cross-border activities ⁽²⁾. This is because domestic production may be maintained or increased with the result that undertakings established within the area covered by the EEA Agreement have less chance of exporting their products to the market in the EEA State granting aid ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case 730/79 *Philip Morris v Commission* [1980] ECR 2671, paragraph 11.

⁽²⁾ Case T-55/99 *CETM v Commission* [2000] ECR II-3207, paragraph 86.

⁽³⁾ Case E-6/98 *Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case C-303/88 *Italy v Commission* [1991] ECR I-1433, paragraph 27; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 40; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 78.

Moreover, the character of the aid does not depend on the local or regional character of the services supplied or on the scale of the field of activity concerned ⁽¹⁾. The local character of the activities of the beneficiaries of a measure constitutes one of the features to be taken into account in the assessment of whether there is an effect on trade but it is not sufficient to prevent the aid from having an effect on trade ⁽²⁾. According to settled case-law, the relatively small amount of aid, or the relatively small size of the undertaking which receives it, does not, as such, exclude the possibility that trade within the EEA might be affected ⁽³⁾.

In the assessment of the effect on trade, the Authority is not required to determine the actual effect of an aid scheme but to examine whether it is potentially liable to affect trade within the EEA ⁽⁴⁾. Thus, the criterion of the effect on trade has been traditionally interpreted in a non restrictive way to the effect that, in general terms, a measure is considered to be State aid if it is *capable* of affecting trade between the EEA States ⁽⁵⁾.

In principle, the beneficiaries under the VAT compensation scheme can receive compensation for input VAT under the conditions of the scheme, regardless of whether aid to operators in these sectors would have an effect on trade. Since the VAT compensation arrangement is assessed as a scheme, the Authority must assess the general features of the scheme, as such, to ascertain whether it involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Case law of the ECJ has established that '*in the case of an aid scheme, the Commission may confine itself to examining the general characteristics of the scheme in question without being required to examine each particular case in which it applies.*' ⁽⁶⁾. The EFTA Court has also endorsed this interpretation ⁽⁷⁾.

Aid can be granted to undertakings operating in sectors open for competition with other undertakings in the EEA. The complaint received by the Authority illustrates that aid might be granted to undertakings operating in competition with other undertakings in the EEA. Undertakings established in neighbouring European countries provide specialised educational services in competition with Norwegian institutions which benefit from the application of the VAT Compensation Act.

Articles 5 and 5a in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. Furthermore, Article 5b of the same Act provides that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. All these services are hence outside the scope of the VAT system, but are in principle covered by the VAT Compensation act ⁽⁸⁾. Some of these sectors are partly or fully open for EEA-wide competition. Aid granted to undertakings in these sectors is thus capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

For these reasons, and taking into account the Court's jurisprudence, the Authority preliminarily considers that the VAT Compensation Act is a general nationwide compensation scheme which is capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 77; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 33; Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 40.

⁽²⁾ Joined Cases T-298/97 to T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraph 91.

⁽³⁾ Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 41; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 81; Joined Cases C-34/01 to C-38/01 *Enirisorse* [2003] ECR I-14243, paragraph 28; Case C-142/87 *Belgium v Commission ('Tubemeuse')* [1990] ECR I-959, paragraph 43; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 42.

⁽⁴⁾ Case C-298/00 P *Italy v Commission* [2004] ECR I-4087, paragraph 49; and Case C-372/97 *Italy v Commission* [2004] ECR I-3679, paragraph 44.

⁽⁵⁾ Joined Cases T-298/97-T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraphs 76-78.

⁽⁶⁾ Case T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna v Commission* [2005] not yet reported, paragraph 102; Case 248/84 *Germany v Commission* [1987] ECR 4013, paragraph 18; Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671, paragraph 48; and Case C-278/00 *Greece v Commission* [2004] ECR I-3997, paragraph 24.

⁽⁷⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 76, paragraph 57.

⁽⁸⁾ Article 4 of the VAT Compensation Act introduces some limitation of the possibility to be compensated.

⁽⁹⁾ The Authority and the European Commission have considered that local projects of limited scale, (see, amongst other examples, the Authority's Decision on the private day-care facilities on public sites with subsidised real estate leasehold fees in Oslo, Decision No 291/03/COL of 18 December 2003 or Commission's Decisions on cases N530/99 Restoration of Santa María de Retuerta Monastery or NN136/A/02 Ecomusée d'Alsace) do not affect trade. However, in the case of schemes with such a broad scope of application as the one at hand, the Authority has considered that the effect on trade cannot *a priori* be excluded (see in particular, the Authority's Decision No 298/05/COL on the proposal for regionally differentiated rates of social security contributions for certain economic sectors).

2.7. Conclusion

Since all conditions set out in Article 61(1) of the EEA Agreement seem to be fulfilled, it is the preliminary view of the Authority that, in applying the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian authorities grant State aid to undertakings falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act.

3. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, *'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'*.

The Norwegian authorities did not notify the introduction of the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act to the Authority. For the reasons mentioned above, the Authority is of the preliminary opinion that the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Thus, the Norwegian authorities should have notified the introduction of this measure to the Authority and should have awaited the Authority's decision before putting the scheme into effect. The Authority therefore preliminarily concludes that the Norwegian authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

4. Compatibility of the aid

The Authority has doubts as to whether any of the grounds for compatibility foreseen under Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement could be applicable to the case at hand.

The Authority is of the preliminary opinion that none of the derogations mentioned in Article 61(2) of the EEA Agreement can be applied to the case at hand.

Furthermore, the Authority has doubts whether the input tax compensation laid down in the VAT Compensation Act can be considered compatible on the basis of Article 61(3) of the EEA Agreement.

The input tax compensation cannot be considered within the framework of Article 61(3)(a) of the EEA Agreement since none of the Norwegian regions qualify for this provision, which requires an abnormally low standard of living or serious underemployment.

This compensation does not seem to promote the execution of an important project of common European interest or remedy a serious disturbance in the economy of a State, as it is requested for compatibility on the basis of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement.

Concerning Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, aid could be deemed compatible with the EEA Agreement if the aid facilitates the development of certain economic activities or of certain economic areas and where such aid does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest. The aid scheme at hand does not seem to facilitate the development of certain economic activities or areas.

In addition, the Authority considers that a reduction in the running costs of an undertaking, such as the input tax, constitutes operating aid. This type of aid is, in principle, prohibited. The Authority does not know of any reason in the case at hand to deviate from this approach.

Aid can be compatible under the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. However, the Authority preliminarily considers that Article 59(2) of the EEA Agreement does not seem to justify the compatibility of the VAT Compensation Act.

5. Conclusion

Based on the information submitted by the Norwegian authorities, the Authority preliminarily considers that the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Furthermore, the Authority has doubts that the input tax compensation can be considered compatible with the State aid rules of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Norwegian authorities to submit their comments within **two months** of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, the Authority requires the Norwegian authorities within **two months** of receipt of this decision to provide all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the VAT Compensation Act with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Authority would like to remind the Norwegian authorities that, according to the provisions of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, any incompatible aid unlawfully put at the disposal of the beneficiaries will have to be recovered, unless this recovery would be contrary to a general principle of EEA law.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Norway regarding the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act.

Article 2

The Norwegian authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the receipt of this Decision.

Article 3

The Norwegian authorities are required to provide within two months from notification of this decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

Other Contracting Parties to the EEA Agreement and interested parties shall be informed by the publishing of a meaningful summary and the full text of this Decision in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication of this Decision.

Article 5

This Decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Article 6

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 19 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority,

Bjørn T. GRYDELAND

President

Kristján A. STEFÁNSSON

College Member

III

(Oznámení)

KOMISE

Výzva určená jednotlivcům za účelem vytvoření databáze budoucích nezávislých odborníků, kteří mají pomáhat útvarům Komise s plněním úkolů v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace

(2006/C 305/16)

1. Komise tímto vyzývá jednotlivce k podávání přihlášek. Na jejich základě bude vytvořena databáze nezávislých odborníků, kteří mohou být vyzváni ke spolupráci v souvislosti se:
 - sedmým rámcovým programem Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) ⁽¹⁾ a jeho specifickými programy (rámcový program ES),
 - sedmým rámcovým programem Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom) pro výzkum a odbornou přípravu v oblasti jaderné energie (2007 až 2011) ⁽¹⁾ a jeho specifickými programy (rámcový program Euratomu),(společně „sedmý rámcový program“).
2. Rámcový program ES bude rozdělen do pěti specifických programů, které se týkají těchto oblastí:
 - Spolupráce
 - Myšlenky
 - Lidé
 - Kapacity
 - Nejaderné činnosti Společného výzkumného střediskaRámcový program Euratomu bude rozdělen do dvou specifických programů, které se týkají těchto oblastí:
 - Výzkum energie z jaderné fyziky, jaderného štěpení a radiační ochrany
 - Činnosti Společného výzkumného střediska v oblasti jaderné energie
3. V souladu s platnými kritérii a postupy stanovenými pravidly pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na provádění sedmého rámcového programu a na šíření výsledků výzkumu (2007 – 2013) a pravidly pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na provádění sedmého rámcového programu Evropského společenství pro atomovou energii a na šíření výsledků výzkumu (2007 – 2011) (společně „pravidla“) Komise jmenuje nezávislé odborníky,
 - kteří budou pomáhat při vyhodnocování návrhů v souladu s různými vědeckými, technologickými a sociálně-ekonomickými cíly sedmého rámcového programu. Vyhodnocování spočívá ve vypracování doporučení týkajících se možností orientace výzkumu směrem k optimálnímu dosažení cílů příslušného specifického programu,
 - kteří budou pomáhat při monitorování projektů vybraných a financovaných Společenstvím, v případě nutnosti a pokud to bude vhodné i monitorování projektů financovaných Společenstvím v rámci předcházejících rámcových programů pro výzkum a technologický rozvoj.
 - pro další účely v případech, kdy mohou být zapotřebí konkrétní odborné znalosti (např. monitorování realizace, hodnocení a posuzování dopadů programů a politik v oblasti výzkumu a technologického rozvoje).
4. Proto Komise tímto vyzývá jednotlivce, aby se přihlásili jako možní nezávislí odborníci, které Komise zahrne do své databáze odborníků pro sedmý rámcový program.

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku. Tato výzva se zveřejňuje v souvislosti s očekávaným přijetím sedmého rámcového programu a jeho vstupem v platnost. Výzva tedy plně nabude účinku až poté, co sedmý rámcový program vstoupí v platnost, a bude možné ověřit, zda ustanovení týkající se jednotlivých odborníků na vyhodnocování nebyla nijak podstatně změněna. Zveřejněním výzvy v souvislosti s očekávaným přijetím sedmého rámcového programu nevzniká vůči Komisi žádný nárok.

(Je však třeba uvést, že Komise nemusí jmenovat pouze odborníky uvedené v této databázi. Může jmenovat nezávislé odborníky, kteří nejsou uvedeni v databázi, a to v souladu s postupy jmenování stanovenými v pravidlech, pokud to tato pravidla umožňují.)

5. Očekává se, že budoucí nezávislí odborníci mají odpovídající zkušenosti a znalosti v oblastech, ve kterých by mohli být požádáni o pomoc.

Očekává se rovněž, že budoucí nezávislí odborníci mají mnoho odborných zkušeností ve veřejném nebo soukromém sektoru v jedné nebo více uvedených oblastech:

- výzkum v příslušných vědeckých a technologických oblastech,
- správa, řízení a hodnocení projektů, programů a politik v oblasti výzkumu a technologického rozvoje,
- využití výsledků projektů v oblasti výzkumu a technologického rozvoje, transferu technologií, inovací a spolupráce s podnikovou sférou, zejména malými a středními podniky,
- problematika na pomezí vědy a společnosti (např. vzdělávání, komunikace, odborné znalosti, rizika, etika atd.),
- mezinárodní spolupráce v oblasti vědy a technologií,
- rozvoj lidských zdrojů.

Budoucí nezávislí odborníci rovněž musí mít odpovídající jazykové znalosti.

6. Aby byla zajištěna nezávislost při vyhodnocování návrhů a monitorování projektů, případně i jiných úkolů, jmenování nezávislí odborníci budou muset podepsat prohlášení potvrzující, že v době jejich jmenování nedochází k žádnému střetu zájmů a že se zavazují k tomu, že budou Komisi informovat v případě, že by k takovému střetu zájmů v průběhu poskytování jejich stanoviska nebo plnění jejich povinností došlo. Po dobu své práce budou muset prokázat přiměřenou oddanost svým pracovním povinnostem a respektovat úplnou důvěrnost informací a dokumentů, které pro svou práci budou mít k dispozici.

7. Přihlášky je možno podat prostřednictvím elektronické online přihlášky, která je k dispozici na této internetové adrese: <http://cordis.europa.eu/emmf7>.

Přihláška musí být vyplněna v jednom z úředních jazyků Evropské unie. Komise žádá o včasné podání přihlášek, neboť jí to umožní využít seznamy budoucích odborníků již

na svých prvních zasedáních v rámci sedmého rámcového programu, která se budou zabývat vyhodnocováním návrhů. Tato zasedání se pravděpodobně uskuteční v březnu 2007. Přihlášky lze podávat nejdříve do 31. července 2013.

Uchazeči, kteří byli zaregistrováni již v databázi nezávislých odborníků vytvořené pro provádění šestého rámcového programu a kteří se chtějí přihlásit do sedmého rámcového programu, se mohou zaregistrovat na internetové stránce Cordis:

http://cordis.europa.eu/research_openings/home.html

Na této internetové stránce budou vyzváni, aby zaslali své údaje do databáze FP7 a aktualizovali svá klíčová slova a informace o svých odborných zkušenostech.

Všechny vyplněné údaje budou zařazeny do databáze Komise obsahující případné budoucí nezávislé odborníky vypracované pro potřeby sedmého rámcového programu. Osobní údaje získané v souvislosti s touto výzvou budou zpracovávány podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů.

8. Z důvodu transparentnosti a v souladu s cíli Evropského výzkumného prostoru může Komise umožnit přístup do své databáze případných budoucích nezávislých odborníků subjektům financujícím veřejný výzkum z členských států a států podílejících se na rámcovém programu a na jiných programech Společenství pod podmínkou, že s tím uchazeči předem souhlasili.

Kromě toho se budou v souladu s postupy stanovenými v pravidlech seznamy jmenovaných nezávislých odborníků pravidelně zveřejňovat na internetu.

9. Politika Evropské komise je politikou rovných příležitostí pro ženy a muže. Z toho důvodu si Komise stanovila za cíl vytvořit vyhodnocovací skupiny, v jejichž rámci bude pokud možno působit 40 % žen. Aby tohoto cíle bylo dosaženo, Komise uvítá zvláště přihlášky podané dostatečně kvalifikovanými ženami.

Výzva určená organizacím, aby navrhly seznamy budoucích nezávislých odborníků, kteří mají pomáhat útvarům Komise s plněním úkolů v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace

(2006/C 305/17)

1. Komise tímto vyzývá vědecké, odborné, průmyslové i všeobecné vědecké instituce a učené společnosti a jiné organizace s aktivním zájmem o výkonnost v oblasti výzkumu a technologického rozvoje (RTD), aby předložily seznamy navrhovaných nezávislých odborníků, kteří mohou být vyzváni ke spolupráci zejména v souvislosti se:
 - sedmým rámcovým programem Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) ⁽¹⁾ a jeho specifickými programy (rámcový program ES),
 - sedmým rámcovým programem Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom) pro výzkum a odbornou přípravu v oblasti jaderné energie (2007 až 2011) ⁽¹⁾ a jeho specifickými programy (rámcový program Euratomu),
 (společně sedmý rámcový program).
2. Rámcový program ES bude rozdělen do pěti specifických programů, které se týkají těchto oblastí:
 - Spolupráce
 - Myšlenky
 - Lidé
 - Kapacity
 - Nejaderné činnosti Společného výzkumného střediska.
 Rámcový program Euratomu bude rozdělen do dvou specifických programů, které se týkají těchto oblastí:
 - Výzkum energie z jaderné syntézy, jaderné štěpení a radiační ochrana
 - Činnosti Společného výzkumného střediska v oblasti jaderné energie
3. V souladu s platnými kritérii a postupy stanovenými pravidly pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na provádění sedmého rámcového programu a na šíření výsledků výzkumu (2007 – 2013) a pravidly pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na provádění sedmého rámcového programu Evropského společenství pro atomovou energii a na šíření výsledků výzkumu (2007 – 2011) (společně „pravidla“) Komise jmenuje nezávislé odborníky,
 - kteří budou pomáhat při vyhodnocování návrhů v souladu s různými vědeckými, technologickými a sociálně-ekonomickými cíly sedmého rámcového
- programu. Vyhodnocování spočívá ve vypracování doporučení týkajících se možností orientace výzkumu směrem k optimálnímu dosažení cílů příslušného specifického programu,
 - kteří budou pomáhat při monitorování projektů vybraných a financovaných Společenstvím, v případě nutnosti a pokud to bude vhodné i při monitorování projektů financovaných Společenstvím v rámci předcházejících rámcových programů pro výzkum a technologický rozvoj,
 - pro další účely v případech, kdy mohou být zapotřebí konkrétní odborné znalosti (např. monitorování realizace, hodnocení a posuzování dopadů programů a politik v oblasti výzkumu a technologického rozvoje).
4. Proto Komise tímto vyzývá vědecké, odborné, průmyslové i všeobecné vědecké instituce a/nebo učené společnosti a jiné organizace s aktivním zájmem o činnost v oblasti výzkumu a technologického rozvoje (RTD), aby předložily seznamy budoucích nezávislých odborníků za účelem jejich zařazení do databáze odborníků sedmého rámcového programu. Podporují se zejména návrhy odborníků, kteří nepůsobí v institucích, organizacích nebo zemích, které návrh podávají.

(Je však třeba uvést, že Komise nemusí jmenovat pouze odborníky, uvedené v této databázi. Může jmenovat nezávislé odborníky, kteří v databázi nejsou uvedeni, a to v souladu s postupy jmenování stanovenými v pravidlech, pokud to tato pravidla umožňují.)
5. Očekává se, že budoucí nezávislí odborníci mají odpovídající zkušenosti a znalosti v oblastech, ve kterých by mohli být požádáni o pomoc.

Očekává se rovněž, že budoucí nezávislí odborníci mají mnoho odborných zkušeností ve veřejném nebo soukromém sektoru v jedné nebo více níže uvedených oblastech:

 - výzkum v příslušných vědeckých a technologických oblastech,
 - správa, řízení a hodnocení projektů, programů a politik v oblasti výzkumu a technologického rozvoje,
 - využití výsledků projektů v oblasti výzkumu a technologického rozvoje, transferu technologií, inovací a spolupráce s podnikovou sférou, zejména s malými a středními podniky,

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku. Tato výzva se zveřejňuje v souvislosti s očekávaným přijetím sedmého rámcového programu a jeho vstupem v platnost. Výzva tedy plně nabude účinku až poté, co sedmý rámcový program vstoupí v platnost, a bude se moci ověřit, zda ustanovení týkající se jednotlivých odborníků na vyhodnocování nebyla nijak podstatně změněna. Zveřejněním výzvy související s očekávaným přijetím sedmého rámcového programu však nevzniká vůči Komisi žádný nárok.

- problematika na pomezí vědy a společnosti (např. vzdělávání, komunikace, odborné znalosti, rizika, etika atd.),
- mezinárodní spolupráce v oblasti vědy a technologií,
- rozvoj lidských zdrojů.

Budoucí nezávislí odborníci rovněž musí mít odpovídající jazykové znalosti.

6. Aby byla zajištěna nezávislost při vyhodnocování návrhů a monitorování projektů, případně i jiných úkolů, jmenování nezávislí odborníci budou muset podepsat prohlášení potvrzující, že v době jejich jmenování nedochází k žádnému střetu zájmů a že se zavazují k tomu, že budou Komisi informovat v případě, že by k takovému střetu zájmů v průběhu poskytování jejich stanoviska nebo plnění jejich povinností došlo. Po dobu své práce budou muset prokázat přiměřenou oddanost svým pracovním povinnostem a respektovat úplnou důvěrnost informací a dokumentů, které budou mít pro svou práci k dispozici.

7. Výše uvedené organizace se vyzývají k vyjádření svého zájmu prostřednictvím internetové stránky Cordis (<http://cordis.europa.eu/emmf7>), jež byla k tomuto účelu zřízena. Z této stránky se budou moci přihlásit a předložit seznamy odborníků, které chtějí doporučit. Komise žádá o včasné vyjádření zájmu, neboť jí to umožní využít seznamy budoucích odborníků již na svých prvních zasedáních v rámci sedmého rámcového programu, která se budou zabývat vyhodnocováním návrhů. Tato zasedání se pravděpodobně uskuteční v březnu roku 2007.

Návrhy lze podávat nejpozději do 31. července 2013.

V každém seznamu navrhovaných odborníků musí být uvedeno:

- celé jméno a tituly navrhovaného odborníka,
- e-mailová adresa každého z odborníků,

- jedna nebo více oblastí výzkumu, pro kterou je každý odborník navrhován.

Seznamy navrhovaných budoucích odborníků musí být předloženy v jednom z úředních jazyků Evropské unie.

Po doručení těchto seznamů bude Komise kontaktovat navrhované nezávislé odborníky, bude je informovat o doporučení a vyzve je, aby zaregistrovali své údaje v databázi budoucích nezávislých odborníků vypracované pro potřeby sedmého rámcového programu.

Osobní údaje získané v souvislosti s touto výzvou budou zpracovávány podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů.

8. Z důvodu transparentnosti a v souladu s cíli Evropského výzkumného prostoru může Komise umožnit přístup do své databáze případných budoucích nezávislých odborníků subjektům financujícím veřejný výzkum z členských států a států podílejících se na rámcovém programu a na jiných programech Společenství pod podmínkou, že s tím příslušní nezávislí odborníci předem souhlasili.

Kromě toho se budou v souladu s postupy stanovenými v pravidlech seznamy jmenovaných nezávislých odborníků pravidelně zveřejňovat na internetu.

9. Politika Evropské komise je politikou rovných příležitostí pro ženy a muže. Z toho důvodu si Komise stanovila za cíl vytvořit vyhodnocovací skupiny, v jejichž rámci bude pokud možno působit 40 % žen. Za tímto účelem Komise vyzývá organizace, aby navrhly seznamy budoucích nezávislých odborníků, které zajistí vyvážený podíl žen a mužů na seznámech.